

mOntaurà

PRINCE
CORONA

NÚMERO 156
SEGON TRIMESTRE 2026

REVISTA DE MANCOR DE LA VALL

Í N D E X

	Pag.
Crònica	3
Ajuntament informa	13
Ara ha fet vint anys	17
Biblioteca Municipal.....	18
Amics de la 3 ^r Edat	24
De tu a tu	28
Entrevista	30
Biel Pocovi	39
Oficis d'antany	43
Centre de Dia	51
CEIP. Montaura	52
AECC	54
Biel, família	55
Serveis Socials	56
Racó infús	57
Cuina sana (sense greix)	59
Imatges d'ahir.....	60

Coberta: Ajuntament de Mancor

Fotografies:

Joana Maria Alba i Ajuntament de Mancor de la Vall

Edita:

Ajuntament de Mancor de la Vall
Plaça Ajuntament, 1 – 07312

Correu electrònic:

montaurarevista@gmail.com

Depòsit legal: PM 3-1988

Impremta GOYA

Cristòfol Colom, 8a - 07360 – Lloseta
Tl. 971 51 41 42

Editorial

Benvolguts mancorins,

Arribam al final d'aquest segon trimestre, uns mesos plens d'activitat i de moments compartits. Hem gaudit de les Festes de Pasqua a Santa Llúcia, hem acomiadat el curs escolar i hem donat la benvinguda a l'estiu.

El mes de juny ha estat, un any més, protagonista amb les Festes Patronals de Sant Joan, que han comptat amb una gran participació a tots els actes i ens han permès gaudir de les nostres tradicions i de la vida al carrer.

També hem celebrat els 20 anys dels Cavalls de Menorca, una ocasió especial per recordar i posar en valor aquesta tradició tan estimada.

Gràcies a totes les persones, entitats i associacions que, amb la seva implicació, fan possible totes aquestes activitats i mantenen viu Mancor.

Bon estiu a tothom i salut!

telèfons d'interès

Ajuntament	971 501 776	Farmàcia	971 501 037
Ambulàncies	971 204 111	Funerària	971 880 440
Ambulatori antic	971 502 804	Guàrdia Civil	971 501 450
Biblioteca	971 883 518	G. Civil tràfic - Inca	971 883 000
Bombers	971 500 080	G. Civil urgències	062
Bombers urgències	085	Hosp. Comarcal d'Inca	971 888 500
Santa Llúcia	971 501 877	Hosp. Son Espases	871 205 000
Centre de dia	971 870 961	Parroq. S. Joan Baptista	971 501 828
Centre Salut - Inca	971 502 634	Polícia Local	687 526 362
Centre Sanitari	971 504 865	Poliesportiu Municipal	971 880 979
Cita Prèvia metge	902 079 079	Punt Informació Juvenil	971 883 518
Col·legi Públic Montaura	971 505 991	Radio taxi Inca	971 881 020
EPI Montaura	971 870 725	Urgències mèdiques	061

TELÈFON D'EMERGÈNCIA 112

CRÒNICA

ABRIL

Dia 2 es va celebrar el 101 anys d'independència de Mancor.

Aquest dia era Dijous Sant i es va celebrar el darrer sopar a l'església.

Dia 3, Divendres Sant, es va fer missa, viacrucis i el davallament.

Dia 4 es va fer un taller de crespells al matí al Casal de Cultura.

Dia 5, diumenge de Pasqua, a les 10 del matí es va fer l'encontre a la plaça de Baix i es va pujar en processó cap a l'església on se celebrà l'Eucaristia.

Dia 6, dilluns de Pasqua, es va celebrar el Pancaritat a Santa Llúcia. Es va fer la processó de la Mare de Déu de Pasqua des de l'església de Mancor fins a l'ermita de Santa Llúcia. Allà es va celebrar la missa solemne, i acte seguit, hi va haver una ballada popular gràcies l'agrupació Festa Pagesa.

Hora de dinar hi havia unes 800 persones que s'agruparen per menjar, la gran majoria de paella. L'Ajuntament va repartir beguda entre els assistents. La festa va seguir l'horabaixa al Carrer Massanella, davant el Bar 9, amb les actuacions del grup Margarettas i el Dj Pep Tronik i el Dj Calderón.

Des del dia 7 a dia 10 el camí de ses Quarterades va està tancat a la circulació degut l'asfaltat d'un tram.

Dia 10 es va traslladar l'aturada del TIB a sa Creu degut a unes obres a la via. Fins que s'acabaren les obres d'asfaltat del carrer.

Dia 14 Jerònia Gelabert Sampol va fer 100 anys. Ho va celebrar envoltada dels usuaris del Centre de Dia i de la seva família. Molts d'anys i amb molta salut!

Dia 18 es va celebrar Sant Jordi al pati de la Biblioteca i a la plaça de l'Església durant el matí. Hi va haver venda de llibres, tallers especials de Sant Jordi, activitats infantils i el contacontes *"El drac que va perdre el somriure"* d'Espill Teatre.

MONTAURA

Dia 24 l'Ajuntament informa de què durant els darrers mesos han duit a terme actuacions d'asfaltat en diferents carrers i camins del municipi.

Dia 25 es va celebrar el centenari de madò Jerònia. Autoritats, els xeremiers i tothom que va voler l'anaren a cercar a ca seva i l'acompanyaren fins a l'església on es va celebrar una missa. Hi va participar el cor de Mancor i l'agrupació Festa Pagesa en el ball de l'Oferta i amb una ballada a la plaça de l'Església en acabar l'ofici. També hi havia els gegants plantats. I ja per acabar, l'Ajuntament oferí un refresc per a tots els assistents.

Aquest dia hi va haver talls de la circulació a la carretera entre Inca i Mancor degut a la cursa 312.

Dia 26 es va fer una excursió al Bec de Farrutx. Sortiren des de Betlem cap a l'ermita i continuaren fins al Bec de Farrutx. Els participants trobarem el tram final exigent però molt gratificant.

Dia 28 es va fer una trobada intergeneracional. Els participants del curs de Memòria compartiren un bon intercanvi de paraules i vivències amb els alumnes del CEIP Montaura. La trobada va finalitzar amb una berenada.

MAIG

Dia 1, primer de maig, es va celebrar l'aniversari de l'Associació d'Amics de la Tercera Edat de Mancor, 39 anys. Es va celebrar una missa, hi va haver refresc pels assistents quan sortiren de l'església. Anaren a dinar a un restaurant i compartiren dinar i ball. Enhorabona i per molts d'anys !

Dia 6 l'Ajuntament informa de què la Creu del terme ja està al seu lloc. Després de la seva caiguda, gràcies a la intervenció especialitzada, amb la supervisió de Patrimoni del Consell de Mallorca, ha estat restaurada.

Aquest dia es publica a premsa "La Creu del terme de Mancor de la Vall ja ha estat restaurada i instal·lada. Després de la seva caiguda, que va provocar una fractura important de la peça, es varen recollir i custodiar tots els fragments fins a poder dur a terme una intervenció especialitzada, amb la supervisió de Patrimoni del Consell de Mallorca.

La restauració ha inclòs el semblant acurat de la Creu, amb materials específics per a pedra, el reforç intern de l'estructura per garantir-ne l'estabilitat i la integració dels fragments. També s'ha realitzat una neteja en profunditat per eliminar brutícia i agents biològics, així com tractaments de conservació per protegir la

pedra. Finalment, la Creu ha estat col·locada de nou al seu lloc original, recuperant la seva presència i valor com a element emblemàtic del patrimoni de Mancor de la Vall”.

Dia 8 es va celebrar una comissió de festes a la sala de plens de l'Ajuntament per tothom que va voler proposar i col·laborar dels actes i activitats de les festes.

Dia 9 es va fer la presentació del llibre *Les ablucions* de Miquel Bezares a càrrec de Miquel Perelló. Va ser a la biblioteca i fou organitzat per la Delegació de l'Obra Cultural Balear de Mancor.

Dia 10 es va fer una excursió des de Short de Font de Sa Cala al Port d'es Canonge. La sortida va ser de Valldemossa fins al Port d'es Canonge. Gaudiren de camins amb vistes a la mar i d'una bona jornada.

Dia 18 al teatre es va representar l'obra *Un Úber anomenat desig*. El clàssic de Tennessee Williams en una nova proposta. L'entrada fou gratuïta. Fou interpretada per la companyia Xamo Xamo. Enhorabona!

Dia 20 es va celebrar un ple ordinari a la sala de plens de l'Ajuntament.

Dia 22 es publica a premsa “Las heridas del franquismo, la música de raíz y la gastronomía popular se hacen fuertes en Mancor de la Vall y Porreres con el ciclo Perifèria Cultural. Miquela Lladó y Tiu actuaron en el ciclo Perifèria Cultural.”

Dia 24 es publica a premsa “Violenta agresión a un colegiado y tangana en un partido de fútbol cadete en Mallorca. El choque entre Montaura y Joventut Mallorca de Primera Regional se suspende a los 30 minutos por los graves incidentes y el árbitro es escoltado por la Guardia Civil... disputado este domingo en Mancor de la Vall y que tuvo que interrumpirse en el minuto 30, cuando se produjeron unos hechos de enorme gravedad.”

Aquest dia hi va haver un concert de l'escola de Música Espurna al pati del casal de cultura. Enhorabona!

Dia 29 es publica a premsa “Incendios forestales Mallorca. Mallorca refuerza la prevención de incendios con limpiezas forestales en 18 municipios de la Tramuntana.” Un d’aquests pobles és Mancor.

Aquest dia es va celebrar el centenari del cant de la Balanguera. Es va fer un contacontes a la Biblioteca Municipal i a la plaça de l'Església es va fer una conferència a càrrec de Jaume Gual amb el títol “La Balanguera. Com va néixer un símbol”. A les 20 h es va fer una cantada popular de la Balanguera. A la mateixa hora que es feia a la resta de municipis de Mallorca.

Dia 30 es publica a premsa “Marc Dols y Alejandro Buzdea imponen su ley en el Trofeo Montuiri. La Challenge Pla de Mallorca de ciclismo vive una jornada de máxima emoción antes de la gran final de este domingo en Vilafranca. Por su parte, la competición de Nivel 3 coronó a Manuel Muñoz Ruiz (Mancor de la Vall CC), quien se impuso al esprint”

Aquest dia Perifèria Cultural va organitzar al pati del Casal de Cultura un concert de Miquel Gil i de Miquela Lladó i Tiu. Hi havia l'opció de sopar del menú dissenyat pel xef Metus Mustafa Demir amb productes de km 0 i sostenibles.

Dia 31 es va fer la II Diada Cultural organitzada per l'associació Arrels. Els actes s'iniciaren amb la concentració de xeremiers, gegants i els membres de Festa Pagesa al carrer Metge Josep Mateu. Després anaren amb cercavila fins devora l'església on quedaren plantats el gegants. A la plaça de l'Església hi va haver mostra de juguetes sonores de Biel Varet, exposició de la Balanguera, mostra de filadora, neuleres de l'OCB de Maria de la Salut, Associació de varietats locals, Arcufi (Associació per al recuperació del cultiu de la Figuera), art de pauma, llatreres colonieres, caparrots, brodat mallorquí, jocs infantils de fusta i exposició de càmeres fotogràfiques.

En Biel Varet va fer el pregó entre la plaça de l'Ajuntament i la de l'Església. A la plaça de l'Ajuntament hi va haver mostra de balls mallorquins de Festa Pagesa. Després ballaren els cavallets de Mancor. Va seguir una actuació musical del CEIP Montaura. A la plaça de l'Església es va fer una sonada de la Balanguera amb els xeremiers. Després es presentaren i ballaren les colles i els gegants a davant l'Ajuntament. Es va celebrar un dinar al pati del Casal de Cultura de tots els participants, i acabà la festa amb una batalla de glosadors.

Dia 31 es va publicar a premsa “Segona Diada Cultural per potenciar l'associació Arrels del poble. Matí intens a Mancor”.

JUNY

Dia 2 es va tallar el subministrament d'aigua a les zones rústiques degut a una avaria elèctrica al pou de sa Vinyassa. Es demana fer un ús responsable i prudent de l'aigua per mantenir estables les reserves als dipòsits municipals.

Aquest dia es publica la informació per qui vulgui demanar una camiseta de la Moguda Mancorina d'enguany. Amb un cost de 10 euros es poden reservar a l'Ajuntament.

Dia 2 va morir Biel Pocoví Pou, de can *Pastora*, als 83 anys. Va ser el primer batle democràtic del nostre poble, entre 1979 i 1995 i impulsor d'aquesta revista. Enviam el condol a la seva família.

Dia 3 l'Ajuntament va declarar 2 dies de dol oficial en reconeixement a la trajectòria i mostra de respecte a Biel Pocoví.

A partir de dia 3 hi ha un canvi d'horari en la recollida del paper i el vidre, serà a les 8 del matí. Es demana que el vidre es tregui dins un poal o recipient adequat i el paper i el cartró dins una caps de cartró.

Aquest dia es publica a premsa "Mancor de la Vall despide Biel Pocoví Pou, alcalde durante más de tres lustros". I també "Muere Biel Pocoví, exalcalde de Mancor de la Vall"

Dia 4 es publica a premsa "Eclipse solar en Mallorca: estos son los municipios desde donde no se verá... quedarán fuera de la visión del eclipse total del 12 de agosto... municipios del interior como Mancor de la Vall... presentan igualmente limitaciones importantes en la visibilidad del fenómeno, según el modelo de simulación del terreno".

Dia 5 l'Ajuntament anuncia que les obres de reforma integral de la pista de tennis han finalitzat i recorda com es poden fer les reserves.

Aquest dia es va celebrar el sopar de fi de temporada del CE Montaura al camp de futbol.

Dia 6 es va celebrar la festa Son Amunt vs Son Avall. Es va fer primer el partit femení F7 que va guanyar Son Amunt de 5 a 3. Després el partit masculí F7, que va guanyar Son

Avall de 7 a 6. En acabar hi va haver tardeo amb Dj. Tot al camp de futbol Montaura.

Aquest dia es publica a premsa “ Lluís Borrás vuela en el Campeonato de Baleares de contra reloj. El ciclista del Mancor de la Vall supera por solo un segundo a Joan Martí Bennàssar y en dos a Daniel Spratley. “

Dia 8 es publica el programa de festes de Sant Joan 2026.

Dia 10 es va fer un concert de violí a l'aire lliure davant el bar de la Piscina a les 17:30 h. Enhorabona al grup d'artistes i a les seves mestres!

Aquest dia es publica a premsa “Conciertos, visitas y gastronomía por los 15 años de la Serra como patrimonio de la Unesco... Otra de las citas previstas será la GastroFest en la Serra, que se celebrará el 4 de julio en Mancor de la Vall. Según la programación presentada, será una feria gastronómica dedicada a los productos con Distintivo Serra de Tramuntana e incluirá degustaciones, visitas guiadas, actividades familiares, un concurso de cocina y actuaciones musicales.”

Dia 13 es dona el sus a les festes de Sant Joan amb la posada de banderes, repicada de campanes i amollada de coets. Es va fer una cercavila amb xeremiers i a l'església es va fer el pregó a càrrec de Bernadí Coll Martorell que fou batle de Mancor durat devuit anys. Hi assistiren la Presidenta del Govern de les Illes Balears Marga Prohens i altres autoritats.

Va seguir la festa amb el ball i batalla festiva dels cavallets d'Arrels a la plaça de l'Ajuntament i la mostra de balls mallorquins per part de l'escola de Joana Rotger i Festa pagesa.

La jornada acabà amb la verbena amb l'Orquestra Galatzó i el grup Societat Anònima.

Dia 14 al matí hi va haver jocs aquàtics, castells, patinadores i festa de l'escuma al voltants de la piscina municipal. El vespre es va poder gaudir de teatre de barra: *Sessió Contínua*, a la plaça de Baix.

Durant aquests dies s'han pogut veure a algunes zones del nostre poble, igual que a la resta de l'illa, una gran quantitat de papallones migradores dels cards. Una espècie migradora que travessa la mediterrànea. Poden sortir del nord d'Àfrica, passar per Mallorca i seguir fins el nord d'Europa.

MONTAURA

Dia 15 es feren activitats familiars a la plaça de l'Església dedicades a promocionar hàbits sostenibles. Es va fer el contacontes "*Na Siona Gastapoc*", un taller de reutilització i un showcooking amb tast. Va ser una mostra de cuina en directe a càrrec de Miquel Serra Fiol.

Dia 16 al matí es va celebrar la cloenda del taller de Memòria. Berenaren tots plegats.

L'horabaixa, al carrer Metge Josep Mateu, el grup Montaura Trail organitzà Mini Mancor Extrem. Més tard es va fer la Sant Joan Vertical, un recorregut popular de menys de 7 km obert a participants de totes les edats i nivells. Hi havia una meta, el recorregut el triava cadascú i tenien com a punts de control la barrera d'entrada dels

Rafals i la plaça de Biniarroi. Enhorabona a participants i organitzadors!

Dia 17 es va fer el festival, al teatre, i el sopar a la fresca per celebrar el final de curs del CEIP Montaura. Ara toca descans ben merescut.

Dia 18 es va fer una passejada amb bicicleta a les 17:30 h per a totes les edats. Amb sortida a la plaça de l'Ajuntament i arribada a la piscina on un gelats les esperava.

El vespre es va fer la Gimcana Nocturna Jove. Hi participaren 12 grups. El primer premi fou pel grup *Es Rayo de Pentagona* amb 150 euros i un sopar a un restaurant o bar local a elegir. El segon per *Son Espases* amb 100 euros i un sopar. I el tercer per *Ses Panades de sa Padrina* amb 50 euros i un sopar.

Dia 19, dia de la Moguda Mancorina, que enguany celebrava la seva 20a edició, a les 19:00 h arribaren els cavalls de Menorca i feren una cercavila acompanyats d'una banda de música. Sortiren del carrer Massanella i acabaren al carrer Metge Josep Mateu. El vespre tornaren sortir des de la plaça de l'Ajuntament acompanyats d'un nombrós públic. La festa va seguir a la plaça de Dalt amb els grups Lola's, Enrokats i Miki & Karls. Acabaren menjant coca de verdura pels valents i valentes que aguantaren tota la nit de festa.

L'Ajuntament va agrair el comportament exemplar dels assistents com també l'ajuda d'en Joan "Mosset" i de totes les persones que han fet possible aquesta edició especial.

Dia 20 es va fer el Sopar a la fresca a la plaça de Dalt. L'Ajuntament va posar les taules, cadires i la beguda. Cada grup s'apuntava per dir quants de comensals serien, i decoraven les taules al seu gust i duïen el seu menjar. Durant el sopar hi va haver una xaranga voltant i animant els

presentes. Després hi va haver verbena amb el grup La Década Prodigiosa.

Dia 21 a la plaça de l'Església es va fer la presentació del llibre segon tom de *Gent de ca nostra: Mancor de la Vall. Homes i dones que han fet poble* de Jaume Gual amb la col·laboració de Joana Maria Alba. Hi va haver música en viu, Joana Gual, i un tast de vins. L'acte s'havia de fer al carrer des Fang, però es canvià la ubicació degut a que estàvem amb alerta taronja per calor.

A la nit es va fer el Play-back a la plaça de Dalt, gràcies al Club d'Esplai s'Estel.

Dia 22 Es va iniciar l'escola d'estiu per a infants nascuts entre 2014 al 2022. De moment es fa al Casal de Cultura.

Aquest dia, a les 17 h, es va inaugurar la Piscina Municipal després de les obres de reforma integral.

Després es va fer entrega de trofeus del torneig de tennis Sant Joan 2026 amb la col·laboració del Club Tennis Mancor de la Vall.

El vespre hi va haver la ruta de Tapes pels bars de Cas Puput, Can Bernat, el Forn de la Vall i Sa Piscina. Hi va haver música en directe a sa Piscina, a la plaça de Baix i a la plaça de Dalt.

Dia 23 es publicà a premsa “Una mujer de 45 años grave tras chocar con su moto contra una farola en Mancor de la Vall”. A un altre diari “Una mujer, herida grave tras sufrir un accidente de moto en Mancor de la Vall. El siniestro se ha producido a las 6:10 horas de esta mañana y la conductora ha sido trasladada al hospital de Son Espases.” Desitjam la seva pronta recuperació.

Els actes festius del dia foren la tombada d'olles, correguda de joies i ludoteca infantil a la plaça de l'Església gràcies a la col·laboració del Club d'Esplai s'Estel. Més tard se celebraren les primeres Vespres de Sant Joan amb ofrena floral al nostre patró a l'Església. En acabar es va rebre la Flama del Canigó, es va fer lectura del manifest i sonada de xeremiers. Organitzat per la delegació de l'OCB i la col·laboració d'Arrels i Flama del Canigó. A la plaça de l'Església.

A la plaça de l'Ajuntament es va celebrar una mostra de balls mallorquins de l'agrupació Festa Pagesa.

El darrer acte fou Nit d'Havaneres amb el grup Ben Trempats i rom cremat.

Dia 24 es montà una taula informativa i solidària de l'AECC a la plaça de l'Església. Els xeremiers feren una cercavila per cridar a l'ofici solemne celebrat en honor al nostre patró Sant Joan Baptista. Presidí l'Eucaristia Mn Baltasar Morell Fuster i l'agrupació Festa Pagesa ballà el ball de l'Oferta. En acabar la missa ballaren els gegants de Mancor i l'Ajuntament va oferir un aperitiu als presents.

L'horabaixa es va fer el LI Homenatge a la Gent Gran. Es va regalar un ram de flors a la dona de més edat, Jerònia Gelabert, a l'home de més edat, Antoni Company i al matrimoni també de més edat, Mateu Morey i Antònia Morro. Acte seguit es va cridar

a tots i a totes i se'ls va regalar una botella de cava, una ensaïmada i una senalla. Berenaren de coca i gelat. Molts d'anys i molta salut!

Les festes acabaren amb l'actuació dels Dimonis de Mancor amb la Nit de Foc i fi de festes amb focs artificials. Col·laborà l'Associació Arrels de la Vall.

Dia 27 es va celebrar el Trofeu Mancor de la Vall IX Memorial Miquel Pol. Des de les 16 h les diferents categories sortiren des de la plaça de Dalt i feren el recorregut per diferents carrers del poble.

Enhorabona a guanyadors i guanyadores, a tothom que hi va participar i hi va col·laborar!

Dia 28 l'empresa subministradora d'aigua a Mancor, Aquailles, fa una crida per tal de que facem un ús de l'aigua estrictament necessari amb la finalitat de la recuperació de la reserva. El dia anterior recomanava habilitar dipòsits. Una previsió alerta per sequera.

Aquest dia es penjà la bandera de colors a l'Ajuntament amb el lema *Estima a qui vulguis*. Se celebrà el Dia Internacional de l'Orgull LGBTQ+.

Dia 30 es presentà el videoclip Gelat a la Biblioteca. Un projecte realitzat pels alumnes de cant de coral del centre artístic *Espurna* com a treball de final de curs. Acabà amb un refrigeri d'ensaïmada i gelat, gràcies a l'Ajuntament. Enhorabona!

Joana Maria Alba Mateu

El passat diumenge 3 de maig a Barcelona, les ballarines de l'acadèmia de ball RHYTHM_NATION INCA on participa la ballarina mancorina Aina León Gost, han aconseguit un resultat increïble a la final VTS.

El equip SWAG, s'han proclamat subcampiones d'Espanya, aconseguint un fantàstic 2n lloc.

Han competit en nivell avançat, en categoria megacrew, sense una categoria específica per a la seva edat, enfrontant-se a ballarins adults, i tot i així han brillat a l'escenari amb

una actuació espectacular.

Un èxit ple d'esforç, treball en equip i molta passió per la dansa

Margalida Negre Sastre de Can Massip

TOMEU CATALÀ BARCELÓ

Rector de Mancor (de gener 1972 a juliol 1975)

El municipi de Vilafranca viurà dia 19 de setembre una fita important amb la proclamació oficial de Tomeu Català Barceló com a Fill Predilecte de la vila en un acte públic.

Tomeu Català (Vilafranca de Bonany, 1942) és sacerdot i pedagog mallorquí, conegut sobretot per haver impulsat la creació de Projecte Home Balears l'any 1987, entitat pionera en la prevenció i el tractament de les addiccions. Llicenciat en Filosofia i Lletres i en Ciències de l'Educació, ha dedicat bona part de la seva vida al servei social i a l'acompanyament de persones en situació de vulnerabilitat. També va presidir l'Associació Projecte Home a

escala estatal i la Xarxa Iberoamericana d'ONG sobre Drogodependències. Al llarg de la seva trajectòria ha rebut distincions com el Premi Ramon Llull, la Medalla d'Or de l'Ajuntament de Palma i la Medalla d'Or de les Illes Balears, en reconeixement de la seva tasca humanitària. L'Ajuntament d'Alcúdia, on en Tomeu havia estat de vicari, el va declarar Fill adoptiu, l'any 2018. El seu llegat ha contribuït decisivament a transformar l'atenció a les addiccions a les Illes Balears i a convertir Projecte Home en el referent social i assistencial.

En Tomeu va ser rector de Mancor de la Vall del gener de 1972 al juliol de 1975. Estant a Mancor va treballar, com administratiu, a una fàbrica de sabates, va jugar amb el Montaura de futbol i en fou l'entrenador. Quan residia a Mancor era professor de Religió a l'Institut Berenguer d'Anoia d'Inca.

Jaume Gual i Móra

AJUNTAMENT INFORMA

ACTA DE LA SESSIÓ ORDINÀRIA DEL PLE DE L'AJUNTAMENT DE MANCOR DE LA VALL DE 21 DE GENER DE 2026

ORDRE DEL DIA

1. Aprovació, si escau, de l'Acta de la sessió ordinària celebrada el 19 de novembre de 2025.

Es sotmet a votació, s'aprova per unanimitat.

2. Aprovació inicial si escau, de la modificació de l'Ordenança reguladora de la prestació patrimonial e caràcter públic no tributari, pels serveis de subministrament domiciliari d'aigua potable i clavegueram.

En la sessió de Ple de 23 de juliol de 2025 es va aprovar per unanimitat, l'Ordenança reguladora de la prestació patrimonial de caràcter públic no tributari pels serveis de subministrament domiciliari d'aigua i clavegueram. Transcorregut el termini d'exposició pública sense que es presentassin al·legacions es va elevar a definitiu l'esmentat acord. Ordenança que fou publicada el BOIB número 128, de . 25 de setembre de 2025.

*Atenent a la necessitat d'adequar la gestió administrativa i les obligacions que se'n deriven tant per part de l'Ajuntament així com com per part de l'empresa concessionària, esdevé necessària la modificació de **L'ORDENANÇA REGULADORA DE LA PRESTACIÓ PATRIMONIAL DE CARÀCTER PÚBLIC NO TRIBUTARI PELS SERVEIS DE SUBMINISTRAMENT DOMICILIARI D'AIGUA I CLAVEGUERAM**, introduint-se i eliminant el següent contingut.*

El Batle explica que no afecta a la part tributaria, només són motius i errades que s'han canviat a petició de la concessionària. No canvia la substància, només es modifica per un millor enteniment. El Portaveu del grup de l'oposició demana si l'Ordenança s'haurà de tornar de publicar. El Batle respon que sí, que s'haurà de publicar al BOIB.

Es sotmet a votació, s'aprova per unanimitat.

3. Aprovació si escau, del reconeixement extrajudicial de crèdit núm. 1/2026.

El Batle que hi va haver pujades salarials i es va fer una pujada del contracte de «Melchor Mascaró». Que la partida va quedar sense crèdit i que es durà al pressupost de 2026.

Es sotmet a votació, s'aprova per unanimitat.

04. Moció presentada pel grup municipal MES PER MANCOR per a la declaració de Mancor de la Vall com a zona de mercat residencial tensat.

El portaveu del grup de l'oposició llegeix als acords. Es sotmet a votació, no s'aprova la moció, per 5 de vots en contra del Partit Popular i 4 a favor del partit MES PER MANCOR.

5. Moció presentada pel grup municipal MES PER MANCOR sobre el document per un menjador de qualitat a l'educació.

El Batle explica que la Conselleria d'educació està fent feina perquè els productes siguin de qualitat amb un preu «topat». El Portaveu del grup de l'oposició reitera que el que es proposa en aquesta moció són millores. El Batle respon que com diu, hi estan fent feina.

La moció no surt endavant, per 5 vots a en contra del PARTIT POPULAR i 4 vots a favor de MES PER MANCOR.

6. Moció presentada pel grup municipal MES PER MANCOR amb motiu dels 50 anys de la Marxa Verda i del suport al poble Sahrauí.

Es sotmet a votació, s'aprova per unanimitat.

7. Donar compte dels Decrets de Batlia del número 2025/380 a 2026/15.

El Batle exposa que abans de donar compte dels Decrets de Batlia s'informa de l'adjudicació de la piscina. Explica que es presentaren dues empreses, que qui va presentar la millor oferta era PAESMA però que va renunciar i, que es va adjudicar al següent licitador, GOST. Que les obres s'iniciaran a principis de febrer i per 4 mesos es finalitzarà per maig.

8. Precs i Preguntes.

1. L'article 47 de la Constitució estableix que tots els espanyols tenen dret a gaudir d'un habitatge digne i adequat. Els poders públics promouran les condicions necessàries i establiran les normes pertinents per a fer efectiu aquest dret, regulant la utilització del sòl d'acord amb l'interès general per a impedir l'especulació. En pocs anys el preu de l'habitatge a Mancor s'ha disparat de manera exponencial i els mancorins i mancorines hem de competir amb persones de tot el món amb major poder adquisitiu per poder accedir a un habitatge a ca nostra. Les dades mostren que el preu de l'habitatge no se regula tot sol i les administracions públiques tenim el deure de complir la constitució, tots els articles, no només els que interessin. Davant aquesta greu situació, volem saber que està fent l'ajuntament de Mancor com a administració pública per a fer efectiu el dret a l'habitatge per als mancorins i mancorines?

El Batle respon que té contacte amb IBAVI per si poden iniciar construccions es varen oferir els adossats ocupats, però ha quedat aturat perquè l'Ajuntament no té solars ni possibilitats. Que amb el proper POS es pretén comprar solars municipals, però n'hi ha pocs.

El Portaveu de l'oposició contesta que no pensa que el tema de l'habitatge es reguli tot sol. Tenim una llei estatal que pot ajudar a aplicar mesures per afavorir l'accés a l'habitatge per als mancorins i mancorines però no la voleu aplicar. Afegeix que els joves tendran problemes d'habitatge.

2. En data 28 de maig de 2021 el Ple de l'ajuntament de Mancor vàrem aprovar inicialment una modificació de les NNSS i que es continués amb la tramitació de l'expedient amb l'obertura del corresponent termini d'informació pública de com a mínim 30 dies hàbils i es recaptin els informes pertinents. El mateix any, el 29 de novembre de 2021 el Ple de l'ajuntament de Mancor vàrem aprovar inicialment una altra modificació de les NNSS i que es continués amb la tramitació de l'expedient amb l'obertura del corresponent termini d'informació pública de com a mínim 30 dies hàbils i es recaptin els informes pertinents. Les dues modificacions es vàrem aprovar, una per unanimitat i l'altra amb els vots a favor de Més per Mancor i l'abstenció del PP. La primera modificació permet modificar la capacitat i els volums dels solars i per tant pot resultar una

mesura en positiu per a l'habitatge a Mancor i la segona és per incorporar infraestructures tan importants com la ronda o el dipòsit d'aigua municipal que sorprenentment mai s'havien incorporat a les normes subsidiàries de Mancor. Han passat més de 4 anys i no tenim cap informació sobre la tramitació d'aquests dos expedients de modificació de les normes subsidiàries. Mos podeu dir com està la tramitació d'aquests dos expedients?

El Batle explica que les NNSS número 3 varen caducar perquè es va fer un requeriment i no s'havia contestat. S'han aprovat tres punts: piscines, persianes, els colors de les façanes. I que un cop el CIM ho autoritzi només s'ha de publicar. Falten les qüestions relatives a les façanes i cotxeres i s'està gestionant amb GAT.

Respecte a les NNSS núm. 4 s'0esta pendent del CIM des del 21. No s'està fent cap al·legació.

3. La compra de 53 vehicles elèctrics per part del Consell de Mallorca és una manera molt fàcil de gastar i repartir doblers públics entre els ajuntaments. Probablement hi ha municipis que tenen altres necessitats no ateses més prioritàries. En tot cas, ara que tenim aquest vehicle i que l'hem d'aprofitar, consideram que és important que l'ajuntament de Mancor de la Vall augmenti el nombre de punts de càrrega de vehicles elèctrics a Mancor de la Vall per a donar resposta a l'increment de vehicles elèctrics en el nostre municipi.

El Batle respon que a través del PAESC s'han sol·licitat dos punts, a la piscina i al cementeri. Que en un mes i mig es podran instal·lar i que a la MELIB ja se li ha exigit el funcionament dels ja instal·lats.

4.Tenim constància que hi ha goteres a la teulada del Casal de Cultura damunt del local de la segona edat. Vos demanam que així com la passada legislatura vàrem fer obres de millora i manteniment a les teulades de l'Ajuntament, del teatre, de l'escola, de l'edifici de la biblioteca i de les instal·lacions del camp de futbol, aquesta legislatura faceu el manteniment de la teulada del Casal de Cultura.

El Batle respon que hi una una gotera que va quedar pendent d'arreglar. Es va fer un repàs general quan es varen posar les plaques. Que s'arreglarà.

5. Les celebracions i esdeveniments organitzats per l'ajuntament o per les associacions a la via pública produeixen una restricció en la circulació i l'estacionament dels vehicles en els carrers afectats. Consideram molt important que des de l'ajuntament torneu a fer, com fèiem abans, una comunicació prèvia de cada celebració o esdeveniment que provoca una restricció d'estacionament i circulació per a que tothom en pugui estar informat. Simples exemples només d'enguany: la cursa Mancor Xtrem de fa dues setmanes i les carrosses i beneïdes d'aquesta setmana passada s'han celebrat sense que els veïnats i veïnades dels carrers afectats i tot el poble en general estiguin informats de les restriccions de circulació i estacionament.

6. Ja fa gairebé tres mesos que les carretilles del correfoc de la fira estan enfilades en el carrer de la Plaça de Baix. Visualment no és que ens facin una gran nosa aquestes carretilles penjades però consideram que tres mesos és un termini excessiu per a la seva retirada i sobretot que hem de tenir en compte que és un residu tòxic enfilat damunt la via pública i cada gota de pluja en contacte amb aquestes carretilles pot caure damunt les persones i la via pública amb residus tòxics de la pirotècnia. Vos demanam la seva retirada.

El Batle respon que ho té en compte.

7. Aquests darrers mesos hem seguit veient com dies puntuals els focus del camp de futbol estan encesos fins a altes hores de la nit, o fins i tot, fins el matí següent. A més de generar una mala imatge de deixadesa de les instal·lacions, aquest fet suposa un malbaratament energètic i una gran molèstia per als veïnats i veïnades que reben la llum directa dels focus durant tota la nit dins casa seva. Vos demanam de nou més atenció en el compliment dels horaris de tancament dels focus del camp de futbol.

8 Hem vist que a la zona del Moscard s'està duent a terme una actuació de modificació de la zona enjardinada. Desconeixem quin tipus d'actuació s'està fent. La primera impressió és que se pareix a la piscina que vareu anunciar el Dia dels Innocents. En tot cas, vos volem recordar que Mancor de la Vall forma part del Patrimoni de la Humanitat de la Serra de Tramuntana i des de les administracions públiques tenim la responsabilitat de mantenir els valors d'aquest patrimoni donant exemple a tots els mancorins i mancorines. Si des de l'ajuntament promovem una elevació del nivell del terreny no ho hem de fer amb planxes metàl·liques, ho hem de fer amb un marge de pedra seguint la tècnica de la pedra en sec.

El Batle respon que són formes diferents de veure l'estètica.

9. Ara que ha finalitzat l'any de la celebració del centenari de Mancor de la Vall vos hem de dir que estam molt sorpresos per les poques activitats que des de l'ajuntament heu organitzat. En resum, l'ajuntament de Mancor de la Vall ha organitzat 0 activitats en el darrer mig any de la celebració del centenari. Vos volem demanar que ens proporcioneu una còpia del pressupost detallat del que ha destinat l'ajuntament de Mancor de la Vall a la celebració del centenari de Mancor de la Vall.

10. Vos volem demanar que faceu una revisió dels carrers i camins de Mancor per tapar sotracs. Aquests dies alguns d'aquests sotracs pareixen piscines, els quals podrien causar un greu accident a persones i vehicles.

11. El regidor de l'oposició demana si el dia del fogueró de Sant Antoni hi havia les contenidors.
El Batle respon que no hi eren perquè segons quines coses no hi caben. Que hi havia poals per poder reciclar.

ARA HA FET VINT ANYS . . .

Del que passà a Mancor durant el segon trimestre de l'any 2006 recordarem:

Dia primer d'abril començaren a recollir les deixalles i fems les empreses *Melchor Mascarò SA*, i *REBELIN*.

També dia primer Jaume Gual i Mora presentà a Inca el llibre *PROGRAMES DE LA SETMANA SANTA A INCA 1996-2005*.

Dia 9 d'abril se celebrà a l'església parroquial el tradicional concert de Setmana Santa a càrrec de la *Schola Cantorum de Mallorca* baix la direcció de Marc Vaquer.

Dia primer de maig l'Ajuntament organitzà una excursió a l'ermita de la Victòria d'Alcúdia, sa Talaia i es Coll Baix.

Dia 10 de maig començaren les obres d'ampliació de les voreres de la piscina del Poliesportiu Municipal.

Dia 20 de maig, dins el VIII *Festival de Teresetes*, actuà a la plaça de l'Església el *Theatre ginyol de Fraga*.

Els dies 20 i 21 de maig el *Servei de Dinamització i Informació* de l'Ajuntament, organitzà una acampada a la colònia S'Olivaret d'Alaró.

Dia 6 de juny es clausurà el curset d'habilitats socials organitzat per L'INSTITUT DE SERVEIS SOCIALS DE MALLORCA impartit per Aina Vergara.

Dia 10 de juny fou la darrera jornada de la TROBADA DE PINTORS DE MANCOR.

Dia 15 de juny començaren les Festes Patronals amb la inauguració de l'ampliació i reforma de la Casa de la Vila amb presència de nombroses autoritats balears i locals.

De dites festes destacarem una batalla de pintura entre joves de 12 a 17 anys, la V GINCANA NOCTURNA, el sopar popular que omplí la plaça de Dalt, la tombada d'olles, l'obra de teatre *L'ESTRANYA PARELLA* pel grup *POMETES*, la *NIT JOVE* amb presència de molta jovenalla, l'actuació dels *CAVALLS DE MENORCA* que actuaren a Mancor per primera vegada, l'ofici solemne el dia del patró, el *XXXII HOMENATGE A LA GENT GRAN*, la berbena amb les orquestres *GRAN ORQUESTRA DE MALLORCA* i *ORQUESTRA GALA*. Les festes acabaren el diumenge dia 25 de juny amb una jornada aquàtica a la piscina municipal l'esplèndid *PLAY BACK* organitzat pel club d'esplai *S'ESTEL*, i uns vistosos focs artificials en el camp de futbol.

L'entrevista del trimestre fou feta a Catalina Martorell Martorell de *cas Puput*.

Premi a la V Gincana Nocturna

El CE MONTAURA quedà classificat en el 16a lloc entre els 18 equips de la segona regional de futbol.

Durant el trimestre moriren:

Dia 5 d'abril morí a Ciutat Bernat Coll De Olesa de la possessió de Massanella. Tenia 45 anys d'edat. Se celebrà un funeral a l'església de Mancor.

Dia 24 de maig morí Manuel Fernández Villar natural de Constantina.

Naixement: Dia 20 de maig nasqué Maria Reynés Llabrés.

Matrimoni: Dia 10 de juny es casaren Guillem Morro Rotger i Antònia Coll Morey d'Inca.

(De *MONTAURA* núm. 75)

Gabriel Fiol i Mateu

BIBLIOTECA MUNICIPAL

14/04/26 Celebrem Sant Jordi amb el Contacontes "La princesa, el drac i el cavaller desarmat" amb Púrpura Events.

Hem gaudit d'un moment màgic a la biblioteca amb els nins i nines d'infantil del CEIP Montaura.

El contacontes "La princesa, el drac i el cavaller desarmat" ens ha fet volar la imaginació i descobrir que les històries poden ser molt diferents del que esperam.

Versió diferent de la llegenda clàssica, que trenca amb els rols de gènere i la violència: Un cavaller que no necessita espasa per vèncer la por, Qui diu que per ser heroi cal una espasa? Una princesa amb veu pròpia, Un drac que ens ensenya que, sovint, l'agressivitat amaga un malestar que cal escoltar

Gràcies a tots els petits grans oients per la seva atenció i entusiasme!

18/04/26 Contacontes "El drac que va perdre el somriure" a càrrec d'Espill teatre

Hem celebrat el Dia de Sant Jordi com cal: amb paraules, somriures i molta màgia el contacontes "El drac que va perdre el somriure" a càrrec d'Espill Teatre ha estat subvencionat per el Consell de Mallorca dins la subv. CACIM 25-26

El drac que va perdre el somriure és un conte que ens ensenya que les aparences enganyen. Quan la Jaia Màgica fa desaparèixer totes les paraules boniques perquè al regne només es diuen paraules lletges, el drac empren un viatge per recuperar-les. Pel camí descobreix que els personatges considerats "dolents" també poden ser bons i amables. És una història que parla del poder de les paraules, de la bondat i de la importància de cuidar allò que ens fa somriure.

Gràcies a tothom qui ho ha fet possible i a tots els que hi heu participat. Que mai no ens faltin històries per explicar ni llibres per compartir.

28/04/26 Taller de saviesa i memòria hem fet un viatge preciós a través de la memòria i la paraula.

Al taller de memòria hem treballat l'escriptura i l'oralitat amb gloses, dites, refranys i coverbos, recuperant aquella saviesa popular que passa de boca en boca i que forma part de qui som.

Hem compartit records, hem jugat amb les paraules, hem rigut i també ens hem emocionat. Recitar en veu alta, recordar expressions de sempre i escoltar les vivències dels altres ens ha connectat amb la nostra història i la nostra identitat. Cada paraula dita avui ha estat un petit tresor

Gràcies, Maria José, per deixar-me formar part d'aquesta experiència, i gràcies al grup del Taller de Memòria de Mancor per les vostres ganes de participar i compartir. Seguim cuidant la memòria, la llengua i les arrels.

05/05/26 Club de lectura Biblioteca- Escola Ceip Montaura 6è " Duna.Diari d'un estiu" de Muriel Villanueva

I així tancam el club de lectura de 6è, Ens acomiadem amb Duna, diari d'un estiu de Muriel Villanueva, una història que ha estat tot un encert! La Duna, a punt de començar l'institut, com ells, comença un diari gairebé per obligació... però acaba convertint-lo en el seu millor aliat.

Un estiu que comença una mica complicat acaba ple de descobertes, emocions, secrets i primeres vegades. I és que, com els nostres alumnes, la Duna també està en aquell moment de canvis, preguntes i creixement.

Ens hem sentit molt identificats, hem compartit reflexions i alguna rialla també
Ara els toca fer el salt a l'IES... però esperem que s'enduguin amb ells el gust per llegir i compartir històries

6È CEIP MONTAURA

Tu, Duna, m'has regalat una porta oberta per al meu secret.
Una porta entre tu i jo.

08/05/2026 Club de lectura "Estimada Mirta" de Maria Escalas

Divendres vàrem tenir el privilegi de viure una sessió del nostre Club de Lectura realment especial. Ens va visitar Maria Escalas, l'autora d'Estimada Mirta, per compartir amb nosaltres els secrets, les emocions i la història que s'amaga darrere les pàgines d'aquesta novel·la tan bella com dolorosa.

Inspirada en fets reals, ens endinsa en la vida d'en Francisco, un personatge que acabes sentint com algú proper mentre el segueixes des de la seva joventut fins a la vellesa.

A través de cartes plenes d'emoció dirigides a la seva filla, i d'un viatge al passat marcat per lluites, exili i esperança, l'autora construeix un relat intens i colpidor: L'ambient de l'Argentina convulsa del segle XX, amb la repressió militar, les desaparicions, els silencis, la complicitat, els remordiments hi estan retratat amb una força que no et deixa indiferent.

Gràcies, Maria, Per la teva generositat a l'hora d'explicar el procés de creació i la teva sensibilitat per respondre cada pregunta que férem que la lectura del llibre s'expandís més enllà de les pàgines.

"La vida l'entenem mirant enrere, però la vivim mirant endavant."

Activitat que ha estat possible amb el suport del departament de Cultura de Catalunya i gràcies a la subvenció de la Institució de les Lletres Catalanes.

22/05/26 Club lectura Biblioteca-escola 3r Ceip Montaura " ¿Qué le pasa a Nicolás? de Juana Cortés Amunarriz.

A partir de la lectura, els alumnes varen poder reflexionar sobre el bullying, identificant situacions que estan bé i altres que no, i mostrant una gran sensibilitat cap als sentiments dels altres.

Durant la sessió, es va promoure el diàleg i l'empatia, i els infants varen participar activament proposant idees per ajudar en Nicolás, fins i tot escrivint una nota de suport per fer-li sentir que no està sol. L'activitat es va complementar amb l'audició de la cançó "Se buscan valientes" El Langui, que va reforçar el missatge de valentia i respecte.

En conjunt, va ser una experiència molt enriquidora que va ajudar a conscienciar els alumnes sobre la importància de cuidar-se i respectar-se mútuament. #StopBullying

28/05/26 Contacontes "Ple de Contes" a càrrec de Cris Peripècia Contacontes i berenada amb els nins de 3 anys de l'escoleta i escola Montaura.

Els nins i nines de l'escoleta i escola Montaura han gaudit de "Ple de contes" amb Cris Peripècia Contacontes, on objectes quotidians s'han convertit en històries, cançons i molta imaginació, hem rigut, cantat i el més important hem creat vincle compartint un matí de contes i berenar tots junts a la Biblioteca de Mancor de la Vall. Activitat dins la subvenció Cacim 25-26 gràcies al CIM.

29/05/26 Contacontes "Històries de GEGANT" a Càrrec de pùrpura Event.

Hem viscut una experiència màgica amb Històries de gegants! Un contacontes que ens ha fet viatjar per les llegendes i tradicions de Mallorca a través dels seus gegants.

Hem conegut personatges fascinants com Na Fàtima, el Gegant des Macolí, Na Maria Enganxa i Madó Bonaventura entre d'altres

Cada història ens ha apropat una mica més a la cultura popular i a la imaginació que manté vives aquestes figures tan estimades.

Per acabar, hem deixat volar la creativitat amb un taller de titelles de gegants. Un dia ple d'aprenentatge, cultura i diversió!

16/06/26 Club lectura Biblioteca-escola 5è Ceip Montaura "Hotel Winterhouse" de Ben Guterson.

El club de lectura de 5è del CEIP Montaura ha viatjat fins a Hotel Winterhouse! Amb l'Elizabeth hem descobert un hotel ple de misteris, enigmes, llibres maleïts i aventures fascinants. Una història màgica, amb un toc tenebrós i esgarriós... que ens ha encantat!

ASSOCIACIÓ D'AMICS DE SA TERCERA EDAT

Benvolguts amics,

Falten pocs dies per acabar el segon trimestre de 2026 i volem aprofitar el nostre espai dins la revista per comentar-vos les activitats que hem realitzat durant aquests mesos.

Paella a Santa Llúcia – 6 d'abril

El Dilluns de Pasqua participàrem en el Pancaritat. Molta gent del poble i d'altres indrets contribuí perquè l'Oratori de Santa Llúcia fos un lloc de trobada i de festa compartida.

A les 10.15 h, la processó sortí de l'església de Mancor i, en arribar a dalt, començà la missa. Després compartírem uns pastissos acompanyats de moscatell al pati de l'entrada. Festa Pagesa fou l'encarregada de posar la música i els balls fins a l'hora de dinar.

És necessari mantenir aquestes tradicions, indispensables per no perdre el sentit de comunitat.

La nostra associació hi contribuí d'una manera especial preparant la paella més grossa. El calderó fou per a 180 persones i, finalment, en menjaren aproximadament 160. Segons l'opinió dels qui la tastaren, va ser la millor de totes.

El temps ens va acompanyar i, en total, prop de 600 persones compartiren aquesta gran diada.

Cap de setmana d'hotel

Els dies 10, 11 i 12 d'abril sortírem amb autocar des de Son Morro per passar un cap de setmana a l'Hotel Cala Millor Garden. Ja hi havíem estat l'any 2018 i en guardàvem un molt bon record.

El preu fou de 145 euros per persona, amb tot inclòs. Entràrem el divendres horabaixa i tornàrem el diumenge després de dinar.

Dinar d'aniversari de l'associació

L'1 de maig, com bé tots sabeu, celebrarem l'aniversari de la nostra associació.

Començarem amb la missa solemne i, tot seguit, l'Ajuntament oferí un refresc a la plaça de l'Església.

Volem agrair al rector, Mn. Vicenç Miró, al cor parroquial per la seva disponibilitat i a totes les persones que col·laboren perquè aquesta sigui una gran celebració. També a en Macià Colom pel seu compromís i suport, així com a l'Ajuntament per col·laborar i participar amb nosaltres en aquest dia tan especial.

A les 13.00 h partírem amb dos autobusos cap a Binicomprat (Algaida), on compartírem el següent menú:

Menú Aperitiu, Arròs mariner cec, Mitges porcelles amb patató, Vins mallorquins, Postres, cava, cafè i licors

Després del dinar gaudírem de música en viu fins a les 18.00 h. En Tomàs ens animà amb les seves cançons i contribuí perquè tots disfrutàssim d'una gran vetlada.

Volem donar les gràcies a tots els assistents. Al president de la Part Forana, Juan Bibiloni, perquè sempre ens fa costat; a la directora insular de Promoció, Hermosinda Mariño, que no pogué compartir el dinar amb nosaltres però sí que ens acompanyà durant les postres, moment que també aprofità per ballar una estona, demostrant que li encanta la música.

Tampoc volem oblidar tots els regidors de l'Ajuntament, així com la resta de convidats. Gràcies per acceptar la nostra invitació.

Ofrena floral a Lluc

El dia 15 de maig un grup de 25 persones anàrem a Lluc per participar en l'ofrena floral que organitza, durant tres dies consecutius, l'Associació de la Part Forana.

Volem agrair tant al seu president com a tota la junta directiva la seva tasca i compromís per aconseguir que aquesta trobada sigui un èxit any rere any.

Partírem de davant Son Morro a les 9.00 h. En arribar, menjàrem una panada a la plaça de l'Ajuntament d'Escorca, molt a prop de l'estàtua d'Antoni Maria Alcover. També tenguérem temps de fer un cafè i de visitar la Mare de Déu de Lluc.

A les 11.00 h començà la celebració de l'Eucaristia al recinte de l'Acolliment. Fou presidida pel prior de Lluc, Mn. Marià Gatalver, acompanyat pel vicari i rector de Mancor, Mn. Vicenç Miró.

Prop de 800 persones participàrem en aquesta trobada, amb una assistència molt semblant a la dels dos dies anteriors.

Acabàrem la jornada dinant tots junts a Cas Puput i, perquè en quedi constància, vos deixam aquestes fotografies com a record d'un gran dia que esperam poder repetir durant molts d'anys més, amb el desig que no hi falti cap dels qui avui hi han participat.

En record de Biel Pòcovi Pou

M'agradaria acabar aquest espai dedicant unes paraules al qui fou fundador i també president de la nostra associació, Biel Pòcovi Pou, que ens ha deixat recentment.

Des de l'any 1980 fins al març de 1987 fou el cap visible i l'impulsor de la creació de l'Associació d'Amics de la Tercera Edat, amb el suport de tots els regidors de l'Ajuntament.

El 15 de març de 1987 l'associació quedà constituïda oficialment amb la redacció i el posterior registre dels estatuts a la Delegació del Govern.

El 26 d'agost de 1985 fou nomenat president per unanimitat i ocupà el càrrec fins al 18 de setembre de 2004, quan fou rellevat per Lleonard Pòcovi Serra.

Volem agrair-li la gran tasca que va dur a terme, la seva preocupació constant i el seu compromís fins a poc temps abans de la seva partida. Va estimar profundament aquesta associació i hi dedicà una part molt important de la seva vida.

Personalment, li vull donar les gràcies per tota la feina feta i per tota la informació que em va transmetre. Forma part de la història que, durant aquests 46 anys, ens ha llegat i que avui guardam i sentim com a nostra.

Tenc molt presents les visites a ca teva o al Centre de Dia, i les trobaré molt a faltar.

Descansa en pau, Biel. Allà on siguis, nosaltres continuarem aquí, pensant moltes vegades en tu i en el teu llegat, intentant, entre tots, mantenir viva aquesta gran família.

Una abraçada a tots i gràcies per ser sempre aquí.

Biel Llobera

DE TU A TU

Nom i introducció: Na Joana Aina Aloy Grau, de Ca'n Gallineta, és una al·lota que els seus amics diuen que sempre té la iniciativa de començar i apuntar-se a totes les mogudes que se fan pel poble. A més a més, va dur el nom de Mancor ben enfora dins el món de la gimnàsia ja que de petita va guanyar diversos títols a nivell autonòmic. Una jove, que li agrada organitzar i coordinar. Ara just ha fet els 21 anys es proposa a començar els estudis universitaris d'infermeria.

Una cançó...

Impossible triar-ne només una. *Unwritten* és molt especial per jo i m'agrada molt. Si n'hagués de dir una altra, seria qualsevol d'en Fito & Fitipaldis, me recorden a la meva família per part de mare.

Un color...

No he tengut mai un color preferit, però sempre m'han agradat molt el rosa i el verd aigüamarina.

Un animal...

Es ca. Des de ben petita en demanava un als meus pares, i quan va arribar en Kai me va fer molt feliç.

Una pel·lícula...

Uf, molt difícil! Sempre he estat molt cinèfila com mon pare. Si n'hagués de triar una, seria entre *Divergente*, *Interstellar* o qualsevol de *Los Juegos del Hambre*.

Una persona que admires...

No en puc triar només una, admir a molta gent, però diré els meus pares. Mu mare sempre ho ha donat tot pels seus, és una dona increïble i tant de bo ser la meitat de lo que és ella. I també mun pare, una mica més despreocupat jajaja, però amb una manera de veure sa vida que m'encanta. Son sa balança perfecta i me sent molt afortunada de tenir-los.

Una data especial...

El 21 de desembre de 2022, el dia que va néixer el meu fillol. Sempre m'havia fet molta il·lusió ser padrina jove, i va ser un dels regals més grans que m'ha donat la vida.

Un nom d'home...

Jaume. És el nom per excel·lència de la meva família, tant per part de pare com de mare, i sempre m'ha encantat.

Un nom de dona...

No tenc ningú a la meva vida que es digui així, però sempre m'ha agradat molt Ona. No sé ben bé per què.

Un defecte...

A vegades som un poc impacient i molt sensible. Plor per qualsevol cosa.

Una virtut...

Me consider una persona molt empàtica. Me resulta molt fàcil posar-me a la pell dels altres.

Un llibre...

La veritat és que no m'agrada gaire llegir. Sempre dic que a l'escola me varen obligar a llegir tant que me varen fer avorrir els llibres, jajaja. No record ni la darrera vegada que me'n vaig llegir un de sencer.

El teu lema...

Tot passa per qualche raó, i el que no passa, també.

El teu plat preferit...

S'arròs salvatge de sa tia Maria.

Un lloc que t'agrada de Mancor...

Diria es llac de Massanella. Hi hem passat molt bons moments amb els amics, i trob que és un lloc amb molt d'encant i preciós.

Què canviaries i què mantendries a Mancor de la Vall?

Trob que Mancor, de cada vegada, és més desconegut. Vaig pel carrer i moltes vegades no conec ni la meitat de la gent. Quan era petita això no passava. El poble ha crescut molt, però crec que encara manté la seva essència, i això no ho canviaria mai, per molts nouvinguts que hi hagi. També mantendria les tradicions de sempre, que aquests darrers anys han tornat a agafar força. Per exemple, el vespre del rock amb els cavalls de Menorca.

Qui t'agradaria que contestàs aquest qüestionari?

Na Maria Mora.

Joan Ignaci Coll Mir

ENTREVISTA A PILAR PONCE RIGO

Vaig conèixer na Pilar quan la me presentaren com a la parella d'en Toni Gual, fill d'en Bernat Gual, conegut com Bernat *de s'Estany*. Tot d'una vaig pensar na Pilar és parenta meva, perquè mon pare i en Bernat eren cosins, en Toni i jo teníem els padrins germans.

Un bon dia na Pilar me va parlar d'un matrimoni holandès, conegut seu, que viu al carrer de sa Murada, número 4 i me va dir que seria interessant fer-los una entrevista per a Montaura. Jo li vaig dir que estaria molt content de parlar amb ells i fer l'entrevista, només li vaig demanar que m'hauria d'ajudar en la gravació i en la interpretació del seu llenguatge. Quedàrem que parlaria amb ells i convindria una data per tenir la trobada.

Poc temps després na Pilar va concertar l'entrevista, m'ho comunicà i decidírem veure'ns el dia 25 de febrer de 2023. Na Pilar havia preparat les preguntes conjuntament amb la parella i la trobada va anar molt bé. La meva sorpresa va ser que aviat na Pilar me va enviar el text de l'entrevista redactat allà mateix amb el seu ordinador.

Passat un temps, després de parlar-ne amb na Joana Maria Alba, acordàrem demanar i fer-li l'entrevista a ella.

Dia 23 d'abril ens reunírem a ca na Joana Maria Alba i férem una videotrucada amb ella. Na Pilar feia el camí del nord de Santiago. I concretament aquest dia es trobava a Markina-Xemein al País Basc.

A l'inicial posarem el nom de la persona que parla.

Pilar: En primer lloc, moltes gràcies Jaume i Joana Maria per pensar amb mi per aquesta entrevista. M'agrada molt llegir i des de que vaig venir a viure a Mancor, l'any 2002, segueix la revista Montaura i vos vull donar l'enhorabona per tots els anys que la vares editar i per totes les entrevistes fetes.

Jaume: Quan vares néixer i a on?

Pilar: Vaig néixer a Palma, un 30 de juliol de 1970. Enguany compliré 56 anys. I no sé si és per la data de naixement o no però m'encanta la calor i l'estiu. He estiuat des de ben petita a prop de la mar i passat Sant Joan partim de Mancor.

Jaume: I què ens pots dir dels teus pares i germans?

Pilar: El meu pare nomia Fèlix i mu mare Francisca i ja no les tenim a cap dels dos. Mon pare ens va deixar fa 24 anys, quan jo en tenia 32 i mu mare en fa ja 11. Com passa el temps....!

**El dia de
noces dels
meus pares
amb un
retrat a l'oli
del meu
padrí**

Només tenc un germà 7 anys major que jo, en Lluís que té 62 anys i fa de representant de drogueria i perfumeria. Viu a Palma amb la seva dona na Paquita, que exerceix d'infermera i els seus dos fills, que són els meus fillols. En Lluís, el major, té 30 anys i va estudiar Economia. L'altre, en Marc que té 26 anys i exerceix de misser.

Jaume: I d'on eren ton pare i ta mare? I de què feien feina?

Pilar: El meu pare es va criar a Tomelloso, un poble de Castella La Manxa, terra de vinyes i com que a ell no li agradava la feina en el camp va decidir amb el seu germà Tomàs agafar bicicleta i partir cap a València amb dues maletes, que per cert encara guard com un tresor. Per primera vegada veren la mar i es veu que els hi va agradar i decidiren agafar vaixell cap a Mallorca. Eren els anys 50 i a Mallorca començava la construcció d'hotels i cases a la costa. Les seves primeres feines com a picapedrers foren a Can Picafort i

Amb el meu germà, la meva cunyada i els meus dos fillols

amb el temps mon pare va arribar a ser encarregat d'obra i els caps de setmana construïren un pis i una planta baixa per cada un a Palma, ja que vivien de lloguer. Fins que poc a poc les seves tres germanes amb les seves famílies i els meus padrins vengueren a viure a Mallorca. Tots han mort a Palma.

La meva mare era mallorquina de pare santanyiner i mare llubinerera però els meus padrins de molt joves varen anar a fer feina a Palma on es casaren i tingueren a mu mare. Ella era modista i quan es va casar amb el meu pare va deixar de cosir pels altres, coses d'aquella època. I es va dedicar a fer de mestressa de casa, una feina important i molt poc valorada.

Jaume: De petita on anares a escola?

Amb el meu germà Lluís
quan érem infants

Pilar: Sempre vaig ser bona estudiant, La EGB al Col·legi Públic Jafuda Cresqués (devora el Mercat de Pere Garau), el BUP i COU al col·legi concertat Sant Josep Obrer.

Jaume: A quina barriada vivíeu?

Pilar: A la barriada de Son Coc. Ca nostra està al carrer de l'església de la parròquia de Sant Josep Obrer.

Jaume: És que jo era l'inspector del centre i quan hi anava per visita, sempre parlava amb el pare Tià, que era molt amic de don Jaume Bonet, que va ser ecònom de Mancor. El pare Tià havia fet l'Església i els dos centres d'educació, un ubicat devora l'església i l'altre passat el pont de son Gotleu.

Pilar: El pare Tià i la seva germana eren amics de mu mare, sí ell va fer l'església i l'escola. Mu mare va veure construir aquesta parròquia, perquè ella va néixer a n'aquesta casa. Aquesta casa la varen fer el meus padrins. Mu mare contava que quan era nina tot allò eren horts.

Jaume: Tu anaves a l'escola a l'altra part del pont de Son Gotleu? Abans del pont era una zona problemàtica per les persones que vivien allà.

Pilar: Te refereixes a la barriada de Son Gotleu. En aquella època la majoria eren treballadors de la península. No hi havia tanta immigració com ara, i no hi havia cap problema. Jo, la veritat és que hi anava poc a peu perquè vaig heretar una moteta Derby Variant del meu germà, i anava a classe motoritzada per amunt i per avall.

T'hé de dir Jaume, que en el 2023 vaig comprar un pis amb la llogatera a la barriada de Son Gotleu. Ella és una dona de Guinea Equatorial. Cada mes m'ha pagat. I quan hi vaig de visita no tenc cap problema. Pens que hem de poder anar per tot sense gens de por.

Jaume: On i quan vares fer la primera comunió?

Pilar: Vaig combregar a la nostra parròquia quan tenia 7 anys.

Jaume: Quins estudis has fet després i a on els has cursats?

Pilar: Una vegada aprovada la selectivitat vaig estudiar a la UIB la llicenciatura de 5 anys de Psicologia. Com veus, vaig néixer en els anys 70 i per tant tots aquests plans d'estudis ja no existeixen!

Jaume: Seguim , seguim. Què és el que te va moure a fer psicologia?

Pilar: La primera cosa era ajudar a altres persones. És la meva vocació escoltar i acompanyar a persones amb situació de vulnerabilitat. Però amb els anys m'ha ajudat en el meu creixement personal.

Jaume: Quan començares a fer feina?

Pilar: Tot d'una que vaig acabar sa carrera vaig començar a fer feina i m'he seguit formant, ja que en la meva opinió és important no deixar d'aprendre. La meva vida laboral ha estat sempre vinculada al sector social, no lucratiu, per ajudar a persones vulnerables. En el 94 vaig començar a treballar a Ateneu Alcari, una entitat de suport a dones, infants i joves en risc d'exclusió social. Vaig exercir de directora de l'entitat fins que va tancar a finals del 2014, com a conseqüència de la crisi del 2008. Varen ser anys complicats i vaig gaudir d'uns mesos d'atur que vaig aprofitar per acompanyar mu mare en el darrer tram de la seva vida, va morir el maig de 2015. Feia anys que havia estat als campaments de refugiats sahrauís i aquell

**Vestida de primera
comunió**

estiu vàrem tenir el privilegi d'acollir a na Siham, una nina sahrauí de l'edat de na Paula que es va quedar a casa. Va ser una experiència molt enriquidora per noltros tres, i la varen acollir dos estius més amb el Programa Vacances en Pau.

Viatge als campaments de refugiats sahrauís, setembre 1998

Pel setembre de 2015 vaig començar una nova feina, també a una entitat social, 3 Salut Mental. Estava de coordinadora, és a dir, posant en marxa projectes i equips per tal de millorar la vida a la comunitat de persones amb trastorn mental greu.

Jaume: Un altre tema. Parlem un poc de salut mental.

Pilar: La salut mental és un estat d'equilibri i de benestar emocional, psicològic i social. Comprèn la salut d'una manera holística, no només com a salut física, sinó també com a salut mental. Afortunadament, en els darrers anys de cada vegada se n'està xerrant més d'aquest tema, que abans era tan "tabú". Per desgràcia, s'estima que 1 de cada 4 persones té o tindrà un problema de salut mental, ja que per diferents motius o vivències han tingut un trauma o problemes que han desencadenat amb un trastorn mental.

Per tant, la darrera feina que he tingut ha estat amb persones amb trastorn mental, per ajudar-los a recuperar la seva salut mental. Tots tenim salut mental, igual que tenim salut física, però igual que un es pot rompre una cama o pot tenir colesterol, hi ha trastorns que ens afecten la salut mental com poden ser l'estrès, un episodi d'esquizofrènia, una depressió, tenir ansietat, etc.

Joana Maria: Jo afegiré una cosa aquí, Pilar. Tu vares fer feina en salut mental per llevar l'estigma per raons de salut mental.

Pilar: Ah, sí. Això és un programa de l'entitat en el que vaig col·laborar amb la seva posada en marxa a Balears i del qual vaig aprendre molt. L'estigma que es té respecte a les persones amb problemes de salut mental dificulta molt la nostra feina i la reinserció social d'aquestes persones. En aquest aspecte, consider que és important treballar per desmitificar creences falses i prejudicis que existeixen envers les persones amb problemes de salut mental, per tal de combatre l'estigma i la discriminació. Per exemple, si coneixem a una persona que té un diagnòstic d'esquizofrènia, ens venen pensaments negatius i ens poden aparèixer sentiments de por o rebuig. Amb aquest programa, el que es fa és donar veu de la discriminació que han rebut i segueixen rebent les persones amb trastorn mental greu des dels seus testimonis en primera persona en diferents àmbits com són el sanitari, l'educatiu, el laboral, etc. A través de xerrades de sensibilització s'apropa aquesta realitat a la ciutadania per conscienciar de què una persona és molt més que el seu diagnòstic.

Joana Maria: I quins altres serveis gestionen les entitats de salut mental?

Pilar: S'han posat en marxa molts de serveis diferents perquè les persones amb un diagnòstic de trastorn mental estiguin dins la seva comunitat, com un ciutadà més. Des de serveis ocupacionals, habitatges, recerca i seguiment de lloc de feina a empreses, centres especials d'ocupació, etc. en definitiva suports per acompanyar a les persones segons les seves necessitats.

Jaume: I ara on fas feina?

Pilar: Vaig aprendre molt a les dues feines però tot i que m'agrada fer feina amb i per a persones vaig decidir en el 2023 aturar i dedicar-me a mi, aprofitant que na Paula va anar a estudiar a Madrid el Grau de Relacions Internacionals.

A dos mesos de complir els 53 anys vaig aconseguir la meua llibertat financera que és tenir prou diners i ingressos passius perquè no hagi de treballar per obligació i pugui viure com vulguis. I saps com? Primer de tot vaig somiar viure sense fer feina i no esperar a la jubilació i vaig passar a l'acció. Vaig invertir en uns immobles a Palma i me vaig demanar una excedència laboral i gràcies als ingressos per lloguers me puc permetre, de moment, no fer feina.

Jaume: Un altra pregunta. Què vol dir això? Aturar i dedicar-me a mi?

Pilar: Aturar de fer feina per poder-me dedicar al que a mi realment m'apassiona. Entre moltes altres coses, caminar. A mi m'agrada molt caminar i estar en contacte amb la natura. I per això me vaig cercar un grup excursionista, i sempre que puc, faig viatges de caminar com el d'ara.

Dedicar-me a mi per què? Perquè m'he dedicat sempre als altres. Jo he tingut els meus pares malalts i majors, una tia fadrina que també, amb el meu germà, hem hagut de cuidar amb molt de gust. He acompanyat a moltes persones amb problemes i he criat una filla. L'any 2023 quan na Paula va partir a Madrid i ja no tenia responsabilitats familiars, sentia que era el meu moment així que vaig decidir demanar una excedència a la feina. No vull esperar jubilar-me per poder fer tot allò que a mi m'agrada i ara tenc salut física i mental per fer-ho. I n'estic contenta i molt agraïda.

Joana Maria: Molt bé Pilar, a la teva cara se nota.

Jaume. Com acabares a Mancor?

Pilar: L'agost de 2002 vaig venir a viure a Mancor a la que era la casa dels padrins d'en Toni Gual, que per herència li havia tocat al seu pare. Per cert, la padrina Maria també havia viscut a Palma com jo.

Jo sempre m'he sentit de poble, i tot i viure 32 anys a ciutat, sempre deia que acabaria vivint a un poble.

**Viatge a Sardenya amb en Toni,
octubre 2025**

Un altra somni complit, però mai me vaig imaginar vivint en un poble tan preciós com és Mancor de la Vall. Me va ser molt fàcil adaptar-me al poble. La família d'en Toni són encantadors i la meva sogra, na Paca, era una dona molt vital sempre disposada a ajudar. Li estic molt agraïda per la seva ajuda quan na Paula era petita. Me sent molt afortunada de viure a Mancor.

Jaume: Què ens pots contar de la teva família?

Pilar: Tot i que jo vivia independent dels meu pares a Palma, ens va semblar millor començar la nostra vida de parella a Mancor l'agost de 2002, que per cert a final d'aquell mes va morir el meu sogre i pel setembre mon pare. Va ser un any complicat però ens va enfortir.

I el 26 de juny de 2005 va néixer la nostra única filla, na Paula. La meva maternitat és una experiència extraordinària que gaudesc molt.

Jaume: Ara has de donar una mica de lloança a n'en Toni, perquè si no...

Pilar: En Toni per mi és un gran suport amb el sentit que és una parella molt comprensiva en totes les meves decisions. Una altra parella qüestionaria per exemple el fet de partir tota sola. És vera que ens agrada viatjar junts, però també fer viatges separats. Ell va a un concert a sa Península amb amics, per exemple, i jo estic encantada que ho faci. I ell me diu, parteix que tu ara tens temps i salut. Jo sempre li dic que no he deixat una bona feina per fer només de mestressa de casa, perquè a mi no m'agrada gens sa casa. He deixat la feina per poder fer aquestes altres coses. Ell me fa costat amb ses meves curolles, que no són poques! Tenim una relació basada amb el respecte i la confiança.

Jaume: I per què li posareu Paula a la vostra filla?

Pilar: Estàvem entre Paula o Laura. Jo vaig proposar Paula i en Toni Laura i en Toni me va deixar triar a mi. A tota sa família ens feia moltes ganes tenir una nina més que un nin, però si hagués estat un nin teníem clar que li posaríem Bernat, com el pare d'en Toni, perquè encara no havia nascut es fill de n'Antònia i en Víctor, els meus cunyats, que es nom Bernat. El que teníem clar era que no li posaríem Francisca ja que n'hi ha moltes a la família.

Jaume: Idò vares encertar perquè el teu sogre tenia una tia que era la tia Paula.

Pilar: Tens raó Jaume. Jo no l'he coneguda. Què me pots contar alguna cosa d'ella?

Jaume: Per Nadal anàvem a veure a sa tia Paula. Era, diríem, la sogra de don Manuel Vitaller, que estava casat amb una filla seva, na Catalina. Aquella dona que feia feina a l'Ajuntament, era com a sa secretària.

Pilar: quan va néixer na Paula fa 21 anys hi havia poques dones amb aquest nom a Mancor.

Jaume. En Toni, per jo, sembla molt al seu pare en Bernat, que tot i fer teatre era una persona seria.

Pilar. Jo a l'amo en Bernat ja el vaig conèixer que estava molt malalt. Com he dit es va morir el mateix mes que vaig venir a viure a Mancor.

Jaume: La parella de na Paula, ja fa feina?

Pilar: Sí, en Fernando, va estudiar Dret a Córdoba, Argentina, d'on és ell. Va anar a fer el màster a Madrid quan na Paula cursava primer. Ara fa feina on-line per una empresa de Madrid. Aquesta feina els hi permet mobilitat i venen a passar temporades a Mallorca amb noltros. Mallorca li encanta i també el menjar mallorquí. Aquest estiu aprofitant ses vacances d'Universitat aniran els dos a ca seva d'ell a Argentina.

Jaume: Quina és la teva participació en temes del poble?

Pilar: Per mi el fet que Mancor sigui un poble petit, en el 2002 no arribàvem a 1.000 habitants, va ser una avantatge ja que de seguida me vaig implicar. Som una persona molt sociable i amb un gran sentit comunitari i me vaig ficar en l'organització de la fira, encara col·labor amb Arrels, i també form part de l'equip de MÉS per Mancor, ja que per mi tant la vida activa en un partit polític com en una organització cultural són importants.

Na Paula va anar a l'escoleta i al CEIP Montaura on vaig col·laborar amb tot el que vaig poder, també anava a l'Esplai, ballava amb Festa Pagesa i amb la Colla de Cavallets. Per les festes de Sant Joan a ca nostra hi havia molts de vestits preparats per les diferents actuacions on participava na Paula.

Jaume: I d'on te ve la teva afició a caminar?

Pilar: Una de les meves passions és caminar. M'encanta l'aventura, caminar per la natura i descobrir indrets nous. Tot i no venir d'una família aficionada a l'excursionisme des de ben jove practico aquest esport.

També el primer any d'excèdència vaig fer el Camí Francès de Santiago en 33 etapes seguides. I me va

**La meva afició
per la muntanya
me ve de ben jove**

**Fent el Camí Primitiu,
juny 2024**

**En el cim del
puig de l'ofra**

encantar. He fet dos camins més. Ara estic al quart Camí de Santiago. Per mi és útil fer viatges exteriors per accedir als viatges interiors i anar lleugera d'equipatge, amb el mitjà de transport més lent que tenim que és caminar. Avui en dia ens hem acostumat a fer-ho tot de manera ràpida. Ser peregrina me permet no només enfrontar-me a les dificultats

físiques del camí, sinó també a superar les dificultats mentals que sorgeixen en el meu interior. El camí com a metàfora de la pròpia vida.

Tenc molt clar que vaig a gaudir i si no me trobo bé física o mentalment torn. Per sort, com he dit tenc una parella que me dona molt de suport i m'anima en aquestes quimeres. Me sent molt afortunada.

He de dir que m'agrada molt fer esport i surt a caminar cada dia tota sola i també amb diferents grups d'excursionisme. Estic col·laborant de manera voluntària com editora de la revista del Grup Excursionista de Mallorca www.passioperlamuntanya.org, viatjo sempre que puc, en l'estiu surt en kayak, practico ioga, meditació, natació, vaig al gimnàs, llegesc, cuino i altres tasques domèstiques i segueixo aprenent de la vida.

Jaume: Ara voldria que parlassis un poc del nostre poble: En primer lloc com veus el poble, no en general, sinó de la gent del nostre poble.

Pilar: Des de que jo visc aquí, veig una certa divisió per la ideologia política i és una llàstima. A mi m'encanta saludar a tothom i que tothom me saludï. Vivim en una comunitat petita i això és un privilegi, ens hem de cuidar uns als altres. Jo me sent molt agraïda per aportar els meus coneixements a aquest poble tant quan governem com quan estam a l'oposició. Estic en un partit polític local d'esquerreres per millorar la vida de les persones, per res més.

Jaume: I en segon lloc, recordant el que va passar el dia de les passades eleccions, com veus el poble dividit i com creus que es pot salvar aquest enfrontament.

Viatge amb na Paula a Estrasburgo, desembre 2025

Pilar: Va ser un episodi lamentable que esper que no es torni a repetir, molt visceral per res racional. Jo ho vaig viure amb tristesa. Hem d'aprendre els uns dels altres. Estam en aquesta vida per aprendre a ser millors persones. Només sent tolerant, respectant totes les ideologies maldament no siguin la pròpia, podrem aprendre a conviure amb respecte. Som uns privilegiats per poder anar a votar cada 4 anys i viure en un sistema de democràcia representativa, on tothom que vulgui es pot presentar a llistes electorals amb el partit que vulgui. Molta gent en el món no té aquesta sort. Vull recordar que a un poble petit com Mancor tots els regidors són càrrecs voluntaris, només té sou el batle o batlessa. Per tant el meu agraïment a tots els qui han estat batles i regidors i regidores, gràcies pel temps dedicat a aquest municipi. Per cert, m'agradaria molt tenir aviat una batlessa. Mancor és mereix el millor.

Jaume: Una altra cosa que ara pensava. Penses tornar a la feina?

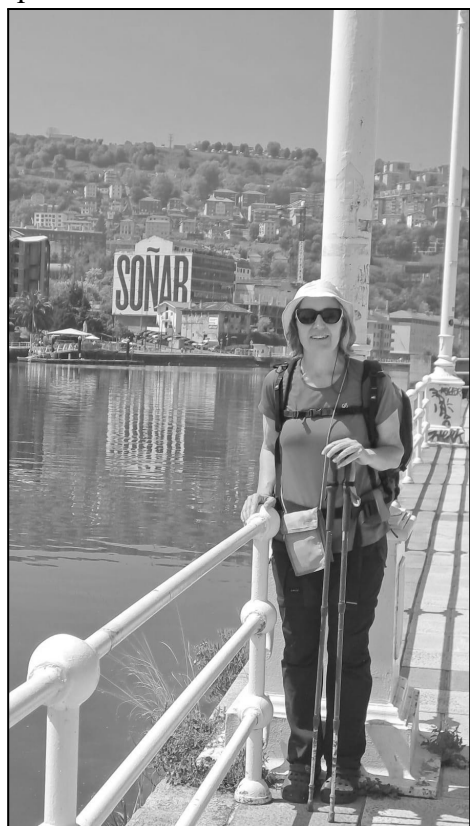
Pilar: Bona pregunta. Quan me vaig demanar l'excedència, ja me'n vaig anar amb la idea de no tornar. Mirau si ho tenia clar que vaig preparar la sol·licitud per cinc anys, que és el període màxim que me permet el conveni laboral de la darrera feina. I la de recursos humans me va dir: Pilar, millor demana-la d'any en any, perquè si no et va bé podràs tornar més aviat i així ho faig. Aquest mes de juny he renovat el quart any. Si econòmicament no me canvien les coses no tornaré. Però si he de tornar a fer feina crec que canviaré de sector ja que duc molts d'anys en el mateix. Ara mateix no tenc clar a quin sector m'agradaria fer feina. Tal vegada l'administració pública que no hi he fet feina mai.

Joana Maria: Jo volia dir, Pilar, que tu vas estudiar psicologia, però realment la teva feina ha estat de gestió.

Pilar: Sí, sempre he gestionat projectes a entitats socials dintre de l'especialitat de psicologia social.

Joana Maria: Pel que te conec pens que ets una crack de s'organització, Pilar.

Pilar: Na Joana ho diu perquè m'estima molt i quan ella va ser regidora de serveis socials li vaig donar suport.

Joana Maria: I ajudar a sa gent, també se t'adona molt bé. I m'ha recordat quan has citat a sa teva sogra, na Paca, que sempre estava disposada a ajudar. Vull dir, que encaixes bé en aquesta família.

Pilar: Trob que sí perquè és una família de ment oberta. Na Paca era una dona avançada a la seva època. I va criar els seus fills amb aquesta mentalitat.

Jaume: Bé ara no te volem entretenir més.

Pilar: Ara quan pengem la videotrucada me n'he d'anar al super a comprar el sopar d'avui vespre i el dinar de demà. També abans d'anar a dormir, en els albergs el pelegrins a les 22 h ja hem d'estar a la llitera en silenci, aprofitaré per anar a fer una volta per aquest poble.

Jaume: Per allò que tu dius aquí no se te pot aplicar la dita: "Ets una somia truites".

Pilar: El que somio m'agrada aterrar-ho a la realitat. Na Joana ho sap, planific i me pos en marxa perquè si només me qued amb la idea i no pas a l'acció el somni no es complirà. Me faig tres preguntes claus: Què vull? Què sent? I què he de fer? I com que no sé fer de tot cerc qui me pot ajudar. I confio. El contrari de confiar és tenir por. I la por ens paralitza.

Joana Maria: Na Pilar ho planifica, fa un cronograma de quan hi vol arribar, fa llistat d'accions per arribar als seus objectius i fa seguiment.

Na Pilar somia però, com diu, ho aterra a la realitat, planifica i toca amb es peus en terra, va acompanyada de tot el que necessita, com veim a la fotografia

Pilar: Sí, deu ser deformació professional però m'encanta somiar i planificar. Vos vull compartir aquest, el setembre de 2017 anàrem els tres de viatge a la zona del Mont Blanc, que és la muntanya més alta d'Europa i en aquell viatge vaig visualitzar que m'agradaria viure en una autocaravana i recórrer el món. Quan vaig arribar a casa vaig preparar un PowerPoint titulat "Motorhome 2025".

La idea era generar els recursos necessaris per poder deixar de fer feina i poder partir amb en Toni. Jo vaig fer totes ses passes i com he dit vaig deixar de fer feina en el 2023, dos anys abans del previst. En Toni ha decidit esperar a jubilar-se. Per tant aquest projecte ha quedat ajornat per més endavant.

Jaume: És una bona planificació ja que vares aconseguir el que tu volies, deixar de fer feina per dedicar-te al que t'apassiona.

Jaume: Què els hi diries ara als que llegiran la teva entrevista?

Pilar: Que no deixin de somiar i planifiquin accions perquè els somnis es converteixin en realitat. Si jo ho faig qualsevol ho pot fer. Sabíeu que el remordiment número 1 de les persones just abans de morir, és haver abandonat els seus somnis? Jo vos dic que no deixeu de somiar, que confieu i amb els recursos que teniu vos posau en marxa i ja anireu trobant oportunitats pel camí.

Abans d'acabar l'entrevista acordam que ens farem una fotografia plegats quan na Pilar torni del seu viatge. I na Pilar acaba amb aquesta reflexió.

Viatge a la zona del Mont Blanc, setembre de 2017.

Na Pilar i la seva filla Paula, en Toni va ser el fotògraf

Pilar: M'encantaria arribar als 100 anys en bon estat mental i físic per caminar. La meva prioritat és cuidar-me, escoltar-me, ser conscient del que pens i sent en el moment present i actuar en conseqüència per no deixar de somniar.

Abans de finalitzar l'entrevista volem recordar el que hem dit al principi, que dia 23 d'abril ens reunirem a ca na Joana Maria Alba i fèrem una videotrucada amb na Pilar que feia el camí del nord de Santiago. Aquell dia es trobava a Markina-Xemein al País Basc.

I per acabar ens fèren la fotografia amb l'entrevistada i els entrevistadors a la presentació del llibre *Gent de ca nostra. Mancor de la Vall. Homes i fones que han fet poble (II)*, el diumenge 21 de juny, a les festes de Sant Joan.

Jaume Gual

Joana Maria Alba

EL BIEL POCOVÍ ENS HA DEIXAT...

El dia 2 de juny de 2026 va morir en Biel als 83 anys. Un mancorí de socarrel que va ser batle de Mancor en el període de dia 03 d'abril de 1979 al 17 de juny de 1995. En total quatre quadriennis.

El dia 20 de novembre de 1975 va morir Franco. El període immediatament posterior és conegut com la Transició espanyola. Aquesta etapa es va estendre fins al restabliment de les institucions democràtiques i l'aprovació de la Constitució de 1978, transformant Espanya d'una dictadura en una monarquia parlamentària.

La Llei per a la Reforma Política, aprovada pel Parlament i publicada el dia 4 de gener de 1977 va ser la llei espanyola que va permetre l'eliminació d'estructures de la dictadura de Francisco Franco des d'un punt de vista jurídic, llei impulsada pel llavors president del Govern d'Espanya, Adolfo Suárez, que abans havia estat "Ministro General del Movimiento" de Franco. Va ser nomenat president del Govern pel rei Joan Carles I el 1976.

A les eleccions constituents de 1977, va ser elegit president sota la coalició Unió de Centre Democràtic (UCD), convertint-se en el primer president del Govern del nou període democràtic espanyol. El 1981 va presentar la seva dimissió com a president del Govern pel desmantellament de la UCD.

El dia 3 d'abril de 1979 es convocaren eleccions municipals. En Biel Pocoví va encapçalar una candidatura sota la Union del Centro Democrático. El seu grup va guanyar les eleccions i el 19 d'abril de 1979 es va constituir l'Ajuntament i en Biel fou elegit Batle.

Constitució del primer Ajuntament democràtic, 19 d'abril de 1979

Després d'haver passat tres quadriennis, concretament el 28 de març de 1991, informava els mancorins que després de 12 anys de presidir l'Ajuntament havia pres la decisió de no presentar-se a les properes eleccions municipals. La notícia va sorprendre a la població, tant que el dia 5 d'abril se celebrà una manifestació on es demanava a n'en Biel que reconsideràs la determinació ja que el poble el volia com a Batle. Davant aquesta situació va dir que si se tornava presentà no seria amb Unió Mallorquina seria amb

una candidatura independent.

Me va demanar la meua col·laboració i jo li vaig ajudar i posàrem en marxa la candidatura "Mancorins independents", mos presentàrem a les eleccions que se celebraren dia 26 de maig de 1991. No es va presentar cap altra candidatura i els primers set de la llista fórem elegits, batle i regidors de l'Ajuntament.

Ajuntament constituït dia 15 de juny de 1991

Durant tot el quadrienni vaig ser el tinent de batle al costat d'en Biel. Per espai de 3 mesos vaig exercir de batle perquè ell ho va haver de deixar una temporada.

Al final, abans de deixar l'Ajuntament, vàrem imprimir un fulletó que se va titular "*Setze anys de gestió municipal*", que reunia la gestió dels 16 anys de la batlia d'en Biel (del 19-04-1979 al 16-06-1995).

A la revista Montaura, número 31, del juny de 1995, a la crònica de Gabriel Fiol, parlant de l'acte de comiat de Biel Pocoví com a Batle, podem llegir: "*Després, en el saló d'actes del Casal de Cultura, ple de gom a gom, el tinent de Batle, Sr. Jaume Gual i Mora, obrí l'acte amb unes breus i emotives paraules. Després el Sr. Pocoví feu un resum dels setze anys de batlia que ha protagonitzat. A continuació intervingué el President del Consell Insular, Sr. Joan Verger, el qual destaca que Mancor era l'enveja de*

molta gent externa, donant l'enhorabona a tots els mancorins per haver sabut elegir un batle tan eficient".

Recordant els 16 anys de la batlia d'en Biel, jo vaig dir aquestes paraules:

Honorable senyor president del Consell Insular de Mallorca.

Molt estimat batle, Biel, i companys de consistori.

La situació econòmica de l'Ajuntament era molt precària l'any 1979, els ajuntaments petits com el nostre tenien pocs recursos propis, tampoc no rebien massa ajudes de les institucions. Encara no teníem govern autonòmic ni conselleries. Tampoc no es rebien ajudes ni de l'Estat, ni de la Comunitat econòmica europea.

El patrimoni del nostre Ajuntament era inexistent. Recordem que la Casa de la Vila havia estat ubicada a Son Collell, més tard, ja en local propi, a la casa del començament del carrer Nou. Aquesta casa i l'edifici del nou ajuntament, inaugurat el 2 de desembre de 1976, eren tot el patrimoni del poble. Com exemple recordem que tots els nins i nines de Mancor anàrem a l'escola al pis llogat de Can Salapa, fins que el setembre de 1981 foren inaugurades les noves escoles.

La fesomia del nostre poble ha canviat. Mancor sempre ha estat capdavanter en donar solucions a les preocupacions, problemes i demandes dels ciutadans. Així és reconegut per tot arreu i n'és prova el fet de què som l'admiració de tots els que ens visiten i sobretot d'aquells que conegueren el nostre Mancor de fa setze anys.

N'hi ha prou en fer un passeig tranquil i reposat per les nostres places i carrers per veure la realitat del nostre garrit poble. La nostra història està teixida d'esdeveniments esportius i lúdics, de fets culturals i d'obres materials que han embellit Mancor.

Tot això és obra, cal reconèixer-ho públicament i sense partidismes, d'en Biel "*Pastora*", aquest mancorí, de família humil, que sense estudis universitaris però amb a la seva tenacitat, claredat d'idees i profunda estimació del seu poble, ha fet possible la realitat que avui contemplam. Des de sempre ha entès que només hi ha una manera de fer política, aquella que reporti **"fer un poble millor i el benestar dels seus moradors"**.

Aquest ha estat el seu lema i la seva torxa. Els que a moments hem estat al seu costat ho hem comprovat. No n'ha tret cap benefici econòmic del seu pas per l'Ajuntament. Ha decidit, a moments tentadors de la política, el que creia en consciència havia de fer per ser conseqüent amb els seus principis. Només la història, mestressa de la vida, farà justícia i reconeixerà en la seva plenitud les realitzacions d'aquests setze anys i tota l'obra i l'empenta de Gabriel Pocoví.

Avui i en aquests moments, si escauen com anell al dit les paraules del nostre himne i que podem reflexionar davant la figura i l'obra gegantina del nostre batle i amic: **"Cor petit i enfortit, creu i estima els homes vells, i la ruta que han fet ells ves seguint..."** En Biel encara no és vell però ha fet la seva ruta, ha estimat molt el seu poble i estam segurs de què no deixarà mai d'estimar-lo.

Ens trobam a les portes d'unes noves eleccions municipals a les quals en Biel no es presenta. Davant el seu exemple, tant de bo que tots els que assumireu tasques de direcció i gestió al nostre poble faceu realitat les paraules del nostre himne: **"i la ruta que han fet ells anau seguint, anau seguint sense enyorança i allargant amb esperança, no tement el sofrir, que l'amor ja va traient les arestes del camí"**. Estimau el nostre poble, no el malmaneu, mimau-lo encara més. No avantposeu els vostres interessos personals al de tots els mancorins. Per un Mancor encara millor, val la pena sacrificar-se.

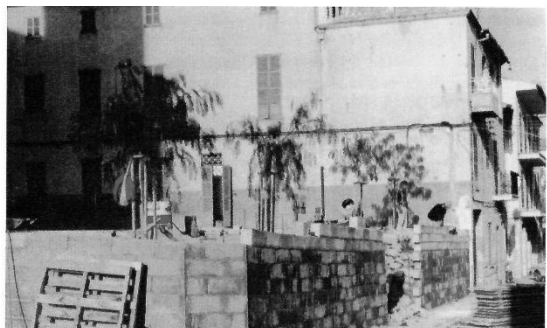
Així ho has fet tu, Biel. Gràcies, Biel, en nom de tots els meus companys del consistori i de tot el poble de Mancor, moltes gràcies.

Jaume Gual Mora, Regidor

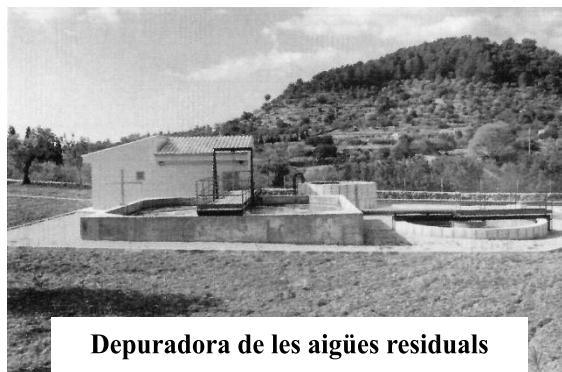
Què conté el llibre "*Setze anys de gestió municipal*"?

Entre d'altres aspectes hi ha el comiat del batle als regidors i al poble, la composició dels diferents consistoris d'ençà de 1979, les quantitats de tots els pressuposts municipals, la situació econòmica a l'any 1979 i la del dia de deixar la batlia. El capítol més important i que comprèn quasi unes 40 pàgines és el titulat: **"Així ha canviat la fisonomia del nostre poble"**, és en aquest capítol on trobareu ressenyades totes les obres d'infraestructura i equipaments realitzades a Mancor de la Vall. Segur que vos cridarà l'atenció una pàgina del llibre en la qual, i en una graella, es troben resumides totes les aportacions de les diferents administracions, entitats i particulars a les dites obres i embelliment del poble. **En aquests darrers setze anys s'han invertit en el poble més de 695 milions de pessetes**. Tot el seguit de dades i fotografies, més de setanta, ens donen a conèixer l'esdevenir del nostre poble i més en concret, la gestió municipal al llarg d'aquests setze anys de la nostra història.

ALGUNES FOTOGRAFIES QUE CANVIAREN LA FISONOMIA DEL POBLE

Renovació de la plaça de l'Ajuntament

Depuradora de les aigües residuals

Jardins dels carrers M. Sintes i S. Beltran

Unió del Carrer Salvador Beltran amb el camí des Rafals

Casal de Cultura, teatre, lloc 3a edat i grup Esplai

L'entorn de la Font urbanitzat

Placeta de darrera l'Església

Conducció l'aigua de la font d'es Prat

Escoles noves, setembre 1981

**BÀRBARA
CALDENTHEY
ABRAHAM
CAN COLETA**

Retornam a aquesta secció d'oficis antics del nostre poble amb una feina aleshores molt sacrificada i a la que s'hi dedicava molt de temps però que també es veia recompensada amb el tracte humà i personal que omplia de satisfacció a la nostra protagonista. És la cara i la creu de fer feina de cara al públic.

Ben elegant, quan toca anar de celebració

qual...

Aquell senyor era el tio Felip. Va venir i se varen entendre. Se varen casar per l'església a Sa Indioteria. I com a ell li deien de Can Coleta, a sa tia Maria després ja la varen conèixer amb aquest malnom. Ella va

Na Bàrbara Caldentey Abraham de Can Coleta comparteix amb nosaltres records de la seva vida, la seva família i la història d'aquest establiment emblemàtic, primer forn i després botiga, que estava ubicat a l'actual carrer de Sa Canaleta.

Bàrbara, quan vàreu néixer i a on?

Vaig néixer dia 14 de juliol de 1944 a Campos però als quatre anys els meus pares anaren a viure a Binissalem. I jo me'n vaig anar amb sa tia Maria i es padrins a viure a Sa Indioteria.

Ah, és curiós això. I sa família, quants de germans o germanes sou?

Som dues germanes.

I com vàreu anar a parar a Mancor, vivint tota la família repartida entre Binissalem i Sa Indioteria?

Quan estàvem a Sa Indioteria, vàrem conèixer un homo de Mancor que li comentà a sa tia Maria: jo conec un senyor que se casaria amb tu i tal i

venir a viure aquí, a Mancor, i jo vaig quedar amb sos padrins fins que a n'es 8 anys quan vaig combregar, vaig anar a viure a Binissalem amb munpare i mumare.

I a on anàveu a escola?

A Binissalem, fins es 12 anys. Llavors ja vaig començar a venir aquí amb s'autobús es dissabtes per ajudar a sa tia a sa botiga que ja li deien Can Coleta.

Idò ja vos hi vàreu posar de ben joveneta a fer feina..

Sí, i també a ca nostra amb munpare i mumare a ses vacances a Campos perquè allà hi teníem molt de camp.

I quan vàreu venir a viure a Mancor, quants d'anys teniu?

Als 20 anys, quan me vaig casar. Abans només venia es dissabtes i es diumenges dematí a ajudar a sa tia a despatxar a sa botiga. I després a les 3 agafava es "correu" cap a Inca i cap a Binissalem. I estava tota sa setmana a ca mumare.

Perquè això no sempre ha estat botiga –ens aclara na Cati, la seva filla–. El tio Felip tenia forn perquè ell era forner, no és vera mamà? Sí, i també venia gelat, –respon na Bàrbara–. I afegeix: A dalt hi feien gelat i a baix forn. Va estar molt d'anys essent un forn, però poc a poc va anar tancant. Quan sa tia va venir a viure amb ell, el tio Felip ja s'havia mig retirat.

El tio va ensenyar l'ofici de forner a l'amo en Biel Martorell que després va muntar es forn a ca seva a sa plaça D'alt.

Mentrestant, sa tia Maria abans d'obrir sa botiga, venia gènero a damunt sa plaça perquè de lo primer no li deixaven obrir aquell establiment –eren altres temps–. Ella anava a Inca a duu llegums, sobretot mongetes i les venia a damunt sa plaça.

Després ja li deixaren obrir i com que es forn es deia de Can Felip Coleta, sa botiga també va agafar aquest nom.

Bàrbara, com vàreu conèixer el vostre home, en Toni, que sabem que era de Moscari. Venia per Mancor?

**En Toni i na Bàrbara el dia de les seves
noces celebrades a Binissalem**

No, el vaig conèixer a davant ca nostra a Binissalem. Jo tenia 17 anys. Ell no tenia moto i venia amb un amic seu es diumenges. Davant ca meva teníem un pati i jo seia allà amb unes amigues.

**Com que hi havia un de “tot i molt”,
els espais s’havien d’aprofitar al màxim**

**Una de les clientes habituals de Can Coleta esperant el
seu torn, la recordada Vicente Pons Piquer**

I varen venir aquests dos joves i així nos vàrem conèixer. Aquell mateix dia anàrem a n’es cine. Vàrem festejar tres anys i mig fins que mos casàrem a Binissalem.

I a on anàreu a viure?

El tio ja era molt major, i sa tia me va dir si volíem venir a viure a Mancor. A jo ella m’estirava molt. Fins que ens deixar, sempre vaig estar amb ella. Així que em vaig casar i vàrem venir a viure a Villa Conchita uns tres anys. I als 21 anys ja tenguérem a na Cati.

Després anàrem a viure a sa botiga, allà era també ca nostra. Quan sa tia va enviudar, ella vivia a baix amb sa meva filla na Cati (fins els 23 anys) i noltros a dalt.

Quants de nets i renets teniu?

Tenc 2 nets, en Joan i en Toni. I 3 renets, na Maria i es bessons: en Joan i en Lluç, tots ells fills d’en Joan.

El nom de Can Coleta, d’on ve?

Diuen que ve perquè el tio Felip tenia un solar anant a n'es cementeri i el tenia sembrat tot ple de cols . I li varen treure en Coleta.

**Na Bàrbara jugant al parxís
amb la seva única reneta, na Maria**

**Na Cati davant la botiga
amb un gran somriure
que mai li ha faltat**

El net major de na Bàrbara, en Joan, amb els seus fills Lluc, Maria i Joan,

i la seva dona Marga, també amb arrels mancorines

Na Bàrbara amb el seu net

Toni i la seva reneta Maria

Quin horari solíeu tenir en aquell temps a sa botiga?

Sempre obríem abans de les 8, perquè sa gent que feia feina a n'es camp s'aixecaven molt prest i abans de partir venien a cercar gènero. Arengades, oli, pa,... coses així se n'en duïen. Després ja venien ses dones a comprar tot lo necessari per ca seva. De lo primer no tancàvem de tot lo dia, de dilluns a diumenge. Dinàvem a sa part de darrera i mos aixecàvem de sa taula per atendre.

Quin horari solíeu tenir en aquell temps a sa botiga?

Sempre obríem abans de les 8, perquè sa gent que feia feina a n'es camp s'aixecaven molt prest i abans de partir venien a cercar gènero. Arengades, oli, pa,... coses així se n'en duïen. Després ja venien ses dones a comprar tot lo necessari per ca seva. De lo primer no tancàvem de tot lo dia, de dilluns a diumenge. Dinàvem a sa part de darrera i mos aixecàvem de sa taula per atendre.

I a sa botiga que solíeu vendre?

Sa tia posava de tot, inclús venia un poc de merceria. Quan hi vaig començar jo en vàrem posar més. M'en record que venia l'amo de "Las Violetas" de Lloseta que va començar a vendre a sa Plaça i després va venir a vendre a sa nostra botiga.

Llavors, quantes botigues hi havia a Mancor?

Érem 3. Hi havia sa Botiga Nova que estava devora es Bar Can Bernat, Cas Miet que era sa més antiga i sa nostra.

Supòs que en aquell temps devíeu fiar?

Noltros li dèiem "anar a espera". Sí, perquè molts anaven a fer ranxo o anaven a n'es camp i no tenien dobbers. Després quan havien venut es carbó o s'oliva passaven a pagar, en aquell temps ho feien així. Però sempre n'hi havia que no pagaven mai. També venien jornalers a Son Magueta o Massanella que anaven a espera i després en acabar sa temporada mos pagaven.

Devia ser també un lloc de trobada..

Sí. Era com un confesionari i a on també es bugadejava. No anaven en lloc més i allà feien sa trobada. Era

normal.

Detall de l'entrada principal de la botiga amb un dels seus aparadors

Supòs que teniu moltes històries i curiositats ...

Te'n contaré dues:

Una era molt curiosa i molt propi des temps de postguerra: sa balança anava amb pesos, no en números, i com que sa gent mirava molt prim perquè es passava molta fam, pesaven ses mongetes i per fer es pes que tocava, sa gent afegia inclús mitja mongeta. Després quan ja varen venir ses balances amb números ja no passava.

Una altra que ara m'en record era que quan sa meva filla, na Cati, era petita i encara no caminava, anava de grapes per dins sa botiga. Aleshores es sabó blanc se venia a granel i el teníem dins un cubo. Anava amb caminadors a prop de noltros i quan mos vàrem donar compte tenia sabonera per sa boca. La vàrem duu a Don Pep, es metge, i quan li vàrem contar mos diu: "això no és res, se farà sa boca i sa panxa neta".

Na Cati sempre va tenir la inestimable ajuda del seu home, Joan Frontera Ripoll.

Que era el que més i el que manco vos agradava d'aquell ofici?

M'agradava molt fer net, tenir-ho tot ben col·locat. I lo que manco m'agradava era anar a fer dijous a comprar gènere. Mos havíem d'aixecar molt prest. Després l'amo en Joan o l'amo en Llorenç Miet que tenien un taxi mos pujaven es gènere i després també ens va ajudar molt en Bernardo de sa Botiga Nova.

Es fet de què aquestes persones també tenien botiga a Mancor i lluny de ser una competència érem vertaders companys que ens ajudàvem molt entre noltros.

Més tard també mos ho pujava un que li deien "es francès" que estava a sa plaça des Mercat d'Inca on li compràvem. Més tard ja èrem noltros que ho compràvem a vegades en es mercat de Crist Rei a Inca i ho pujàvem amb un 4L que teníem.

En aquell temps na Cati ja va començar a agafar es relleu fins l'any 2000 que és quan vàrem tancar. I així donam per finalitzada aquesta interessant conversa amb na Bàrbara i la seva filla Cati, dos exemples de dones emprenadores que de la millor manera possible sempre varen lluitar i es varen sacrificar per duu endavant les seves tasques tant professionals com a familiars amb tots els entrebancs que això suposava en un temps difícils on la feina de la dona no estava tan valorada i reconeguda.

Vicenç Moranta Frontera

UN EDIFICI AMB MOLTA HISTÒRIA

Sa botiga de Can Coleta estava situada al número 23 del que actualment es coneix pel Carrer de sa Canaleta.

Encara es conserva una rajola a la seva façana que heu posa.

L'edifici es reparteix entre dues plantes. Tal com ens ha contat na Bàrbara, el tio Felip n'era el propietari i allà hi va establir dos negocis al mateix temps: a dalt es feia i es venia gelat mentre que a la planta baixa hi havia un forn que després va ser botiga. A més de ser la seva vivenda habitual.

Amb motiu de la celebració del 75è aniversari de la independència de Mancor, el consistori mancorí, encapçalat per Bernadí Coll, va col·locar una placa commemorativa a la seva façana, el 2 d'abril del 2000, ja que en aquest emblemàtic edifici es va establir el primer ajuntament mancorí una vegada aconseguida la segregació de Selva.

Al llarg de la història, també es va destinar a altres usos. A la planta superior se celebraven els refrigeris de les noces i altres esdeveniments que aleshores només constaven

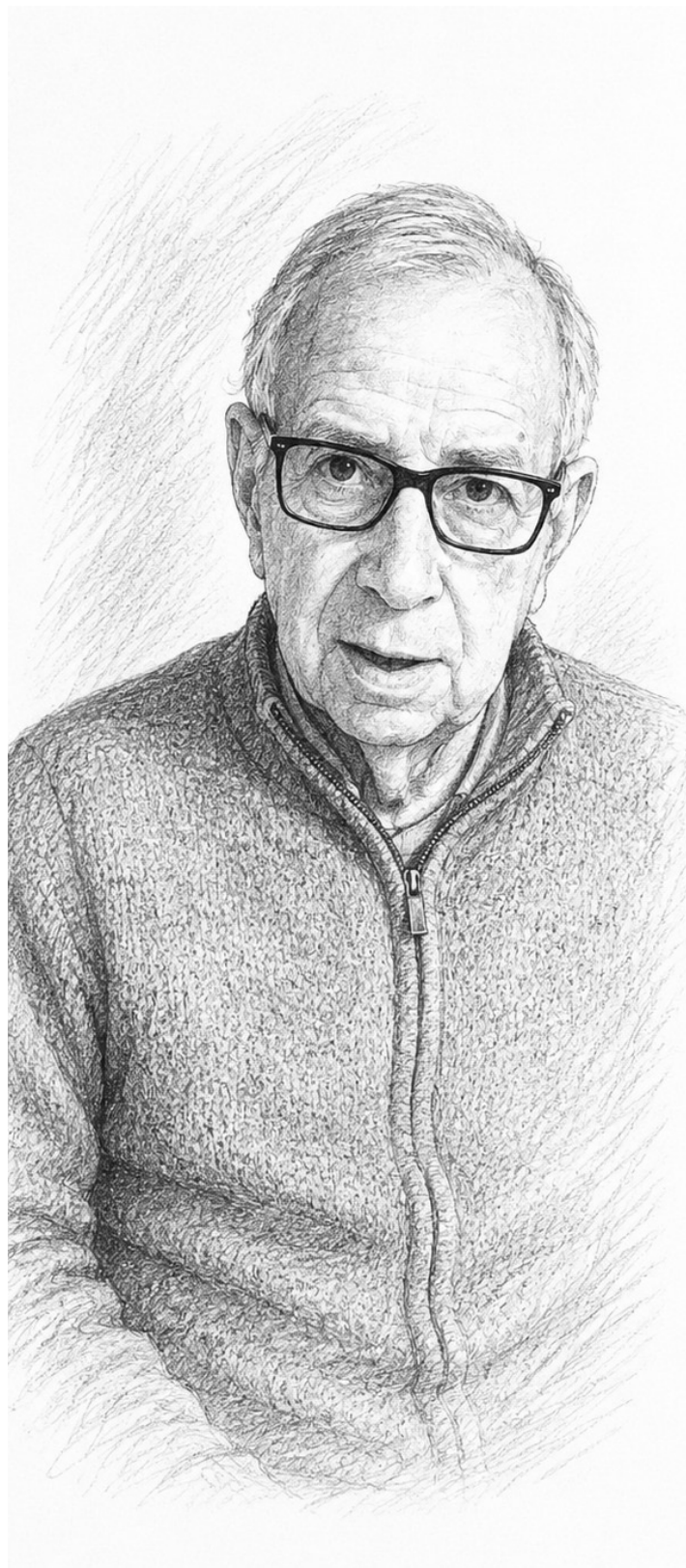
d'un petit menú sobretot a base de gelat, o xocolata amb ensaïmades.

També, segons ens conten, hi va haver una època en que s'hi va establir un casino, que era un tipus de bar on també hi feien teatre i a on s'havia de pagar per entrar.

De fet, ens conta na Bàrbara, encara hi ha una petita finestra, ja tapiada, que servia de taquilla d'entrada.

També ens consta que allà hi va viure, amb la seva família, na Catalina Miró i allà va exercir durant un temps com a modista. Com na Bàrbara, eren originari de Campos encara que na Catalina va néixer a Sa Indioteria. Curiosament dos llocs molt arrelats a na Bàrbara. Coincidències de la vida.

CENTRE DE DIA

Biel Pocoví

Un llegat d'esforç, humanitat i compromís

Amb la pèrdua d'en Biel Pocoví, el nostre poble perd molt més que un antic batle. Perd una persona que va dedicar anys de la seva vida al servei públic, sempre amb una mirada posada en el bé comú i, especialment, en les persones.

Durant el seu temps de batlia, en Biel va tenir una visió clara i valenta: que **la gent gran tingués un lloc, un espai propi dins el poble**, on se sentissin acompanyats, escoltats i valorats.

Gràcies a la seva empenta i determinació, va fer possible la creació del **centre de dia**, un projecte que avui és molt més que un servei: és una **llar**, és una família, és vida compartida.

Al centre de dia hem tingut el privilegi de compartir amb ell moments breus, però intensos, que ens han permès conèixer més enllà del càrrec l'home proper, senzill, dialogant i profundament humà que era en Biel.

La seva empremta queda en el poble, en les persones i en cada racó d'aquest espai que va ajudar a fer realitat. El seu llegat continuarà vivint en el dia a dia de tants de majors que avui tenen un **lloc on sentir-se part activa de la comunitat**.

Gràcies, Biel, per haver cregut en nosaltres. Per haver treballat amb constància i honestetat. Per haver posat sempre les persones al centre.

**El poble et recorda amb gratitud
i et dona les gràcies de tot cor. ♥**

CEIP MONTAURA

Un final de conte!

Al llarg d'aquest curs escolar, hem treballat com a centre d'interès els contes tradicionals, una proposta que responia a una necessitat que hem anat detectant a les aules any rere any. En

conversar amb els nins i observar les seves intervencions, ens vàrem adonar que tot i que molts d'ells coneixien personatges tan populars com na Caputxeta Vermella, els Tres Porquets, na Ventafocs o Blancaneu, aquest coneixement provenia, principalment, de pel·lícules, dibuixos animats, àlbums il·lustrats actuals i/o altres adaptacions modernes. En canvi, molts desconeixien les versions tradicionals d'aquests contes, que constitueixen una part essencial del nostre patrimoni literari i cultural.

Els contes tradicionals formen part de la cultura popular i han estat transmesos de generació en generació, primer de manera oral i, posteriorment, recollits per autors com Charles Perrault o els germans Grimm. Aquestes històries han arribat fins als nostres dies perquè contenen personatges, situacions i valors que formen part de l'imaginari col·lectiu. Per aquest motiu, vàrem considerar que el seu coneixement era un element important del bagatge cultural que tots els nins haurien d'anar construint al llarg del seu pas per l'etapa d'infantil i primària.

Tal com dèiem abans, actualment vivim envoltats de noves versions d'aquests contes. Les adaptacions cinematogràfiques, les reinterpretacions literàries, els contes humorístics o aquells que presenten els personatges des d'una perspectiva diferent són molt presents en el seu entorn. És cert que aquestes obres tenen un gran valor creatiu i permeten actualitzar els relats, incorporar nous valors i fomentar una mirada crítica sobre les històries tradicionals. Però perquè aquestes reinterpretacions tinguin tot el seu sentit, és imprescindible conèixer l'obra original.

Quan un infant coneix la versió tradicional d'un conte, és capaç d'identificar els canvis que introdueix una adaptació: un personatge que assumeix un paper diferent, un final inesperat, un canvi en els valors que es transmeten o una nova manera d'explicar la història. Aquest procés de comparació afavoreix la comprensió lectora, desenvolupa el pensament crític i els ajuda a entendre que les històries poden ser i són reinterpretades segons el context, l'època o la intenció de l'autor.

Per aquest motiu, el nostre objectiu no ha estat únicament explicar contes, sinó també oferir-los les eines necessàries per comprendre millor la literatura i les nombroses referències culturals que trobaran al llarg de la seva vida. Els contes tradicionals són presents en la quotidianitat en forma de llibres, pel·lícules, anuncis, obres de teatre, cançons i fins i tot en expressions populars. Conèixer-los facilita la comprensió d'aquestes referències i contribueix a ampliar el seu univers cultural.

Al llarg d'aquestes mesos hem llegit, escoltat, explicat i representat diversos contes tradicionals. També n'hem analitzat els personatges, els escenaris, les estructures narratives i els elements que es repeten en moltes d'aquestes històries. A partir d'aquesta base comuna, hem pogut descobrir diferents versions d'un mateix conte i conversar sobre les semblances i les diferències entre unes i altres, i hem reflexionat sobre quins podrien ser els motius pels quals els autors decideixen transformar les històries.

Conèixer els contes tradicionals no significa renunciar a les versions actuals; al contrari, significa disposar dels coneixements necessaris per valorar-les, comprendre-les i gaudir-ne plenament.

Vos animam a tots també a compartir aquests contes a casa. Llegir plegats les versions tradicionals, comparar-les amb les adaptacions que ja coneixen i parlar sobre les diferències és una magnífica oportunitat per fomentar el gust per la lectura, enriquir el vocabulari i continuar construint aquest bagatge cultural que els acompanyarà durant tota la vida.

Tot i que al llarg del curs hem anat desenvolupant diferents activitats relacionades amb els contes tradicionals aquest centre d'interès ha culminat amb una representació conjunta que ha esdevingut el millor colofó a tota la feina feta.

L'espectacle, que ha combinat la música, la narració i la interpretació, ha permès als infants donar vida als contes treballats i compartir amb els companys i companyes el resultat d'un procés d'aprenentatge viscut amb molta il·lusió. Més enllà del producte final, aquesta representació ha estat una oportunitat per desenvolupar la creativitat, l'expressió artística, el treball cooperatiu i la confiança en les pròpies capacitats.

El resultat ha estat un moment ple de màgia que ha captivat tant els infants com els adults, demostrant que les històries tradicionals continuen emocionant quan s'expliquen des del cor i es viuen en comunitat.

Vos en deixam un petit tastet perquè pugueu compartir amb nosaltres una part d'aquesta experiència tan especial.

I abaix el teló, ahora que alçam un nou estiu!

Sant Joan, una cita amb l'AECC

Un any més, la junta local de l'AECC de Mancor ha participat en les festes patronals. El dia de Sant Joan es va dur a terme la tradicional qüestació solidària al municipi amb l'objectiu de recaptar fons per donar suport a la investigació contra el càncer i als diferents serveis que l'Associació Contra el Càncer ofereix per millorar la qualitat de vida dels pacients i de les seves famílies.

Des d'aquestes línies volem expressar el nostre més sincer agraïment a tots els mancorins i mancorines per la seva sensibilitat i generositat davant aquesta causa. També volem fer extensiu aquest agraïment a l'Ajuntament de Mancor per la seva col·laboració i la seva predisposició a donar-nos suport.

Enguany, la venda del marxandatge solidari ha permès recaptar un total de 183,50 €. Pel que fa als donatius de la qüestació, per motius logístics relacionats amb el sistema de recollida i validació de l'AECC, i per tal de garantir la seguretat en la gestió de la recaptació, en el moment de tancar aquesta edició de la revista encara no ha estat possible disposar de la xifra definitiva. En el proper número de la revista us informarem de l'import total recaptat.

Junta local de l'aecc de Mancor

BIEL POCOVÍ, DE LA TEVA FAMÍLIA

Hi ha persones que deixen una empremta inesborrable en la història d'un poble. Per a nosaltres era el tio Biel. Per a molts de mancorins, en Biel Pocoví: una persona sempre disposada a escoltar, a donar una mà i a interessar-se per tot allò que podia fer créixer el poble que tant estimava.

Va tenir l'honor, i també la responsabilitat, de ser el primer batle de la democràcia a Mancor de la Vall. Era un moment especial, ple d'il·lusió, però també de molta feina i reptes. Ell el va viure com sabia viure les coses: amb responsabilitat, constància i ganes de tirar endavant molts de projectes. Sempre va tenir clar que les coses importants no surten d'un dia per l'altre, sinó amb feina i paciència. Era una persona perseverant, però també propera. Li agradava parlar amb la gent, escoltar i compartir el que sabia.

En Biel era també un apassionat de la història. De fet, va continuar estudiant a la Universitat per a Majors fins a gairebé els vuitanta anys, perquè tenia una curiositat que no s'acabava mai. Sempre cercava i explicava històries del poble o del nostre passat familiar. Escrivint aquestes línies, record una temporada, ja fa un grapat d'anys, que va decidir fer un arbre genealògic i demanava i cercava fotografies de tots els membres de la família; o aquelles vegades quan ens demanava als més joves, que encara estudiàvem, que li reviséssim i corregíssim els treballs que havia d'entregar a la universitat.

Aquesta curiositat i interès per la història del poble i les històries dels mancorins i mancorines també es veia en les seves col·laboracions en aquesta revista. A través de les imatges antigues i els seus escrits, ajudava a recuperar la fesomia dels nostres carrers i algunes històries i anècdotes de Mancor i de tantes famílies del poble.

Com a família, només podem donar les gràcies per totes les paraules i mostres d'afecte que ens heu fet arribar. Ens consola molt veure que el tio Biel no només forma part dels nostres records, sinó també dels de tot un poble.

En Biel se n'ha anat, però ens queda el record d'un home bo que va viure per al seu poble. Mancor i la seva família li devem el fet de no oblidar d'on venim. El seu exemple i el seu llegat ens seguirà acompanyant sempre.

De tot cor, gràcies, tio Biel. Sempre formaràs part de la història de Mancor.
Família de Biel Pocoví

Mancor de la Vall, un poble que mira cap al futur

Posam en marxa el Pla Estratègic de Serveis Socials

Com volem que sigui Mancor de la Vall d'aquí uns anys? Quines necessitats tenim com a poble? Què funciona bé i què podem millorar?

Aquestes són algunes de les qüestions que ens hem plantejat durant l'elaboració del **Pla Estratègic de Serveis Socials de Mancor de la Vall**, una eina que ens permet conèixer millor la realitat del municipi i planificar les actuacions dels propers anys.

Perquè si volem saber què necessita Mancor, **primer hem d'escoltar les persones que hi viuen.**

Un pla per a tot el poble

El Pla té una mirada global i posa el **benestar de la ciutadania** al centre. Infants, adolescents, joves, famílies, persones adultes i persones grans formen part d'aquest projecte.

També volem tenir en compte aspectes com la convivència, la igualtat, la participació, les xarxes de suport i la vida comunitària. Els Serveis Socials no només han de donar resposta davant les dificultats, sinó que també tenen un paper essencial en la **prevenció, l'acompanyament i la cohesió social.**

Escoltar per conèixer la realitat

La participació ha estat una peça fonamental en aquest procés. Hem volgut recollir diferents punts de vista per obtenir una visió el més completa possible de la realitat de Mancor.

Hi han participat **professionals, personal de l'Ajuntament, entitats i associacions, comerços i establiments i ciutadania**, així com persones de diferents grups d'edat i perfils.

Mitjançant **enquestes, reunions, entrevistes i grups de discussió**, hem recollit opinions i experiències al voltant de qüestions com les necessitats del municipi, els recursos disponibles, allò que funciona i els aspectes que encara podem millorar.

Una primera fotografia de Mancor

Aquest procés ens ha permès elaborar el **diagnòstic social del municipi**, una fotografia de la realitat actual que ens ajuda a identificar les fortaleeses, les necessitats i els principals reptes que tenim per davant.

Ara toca fer una passa més: **establir les prioritats, definir els objectius i concretar les actuacions** que ens permetin avançar cap al Mancor de la Vall que volem.

I per fer-ho, tornam a necessitar la participació de tothom.

RACÓ INFÚS

EL PÈSOL

És una nit de llamps i de trons a rebentar. Res els atura. Plou a poals, amb ràbia. Sembla que tota l'aigua del cel ha de baixar a la terra. Estam a prop de la costa. Les ones són eixordadores, altes i amb molta força i escuma, què baten contra les roques de manera ferotge. Com si volguessin empènyer el món. Les roques de la platja s'enlairen, en direcció sud, acabant amb uns alts penya-segats. Des d'allà dalt es pot contemplar tota la contrada. Per suposat que avui vespre no, les inclemències del temps no ho permeten; a més és fosc. Dalt dels penya-segats, un castell on hi viuen el rei, la reina i un jove príncep, amb tota la seva cort i els guàrdies reials. Quan coincideixen dues o tres descàrregues elèctriques, tot l'entorn queda tan il·luminat que sembla que és de dia. De veritat que la silueta del castell queda molt retallada, mostrant tota la seva majestat i fortalesa, no hi ha dubte que és un lloc fortificat. El conjunt és una estampa.

El rei i la reina són a punt d'anar a colgar-se. No ho han fet abans perquè a la biblioteca s'ha romput un vidre, degut a les vibracions de l'esclafit d'un tro després del corresponent llamp. Han hagut de retirar llibres i fregar l'aigua que ha entrat per la finestra. Un membre de la guàrdia reial, que estava de guarda, els ha ajudat a reparar, en part,

tota l'endemesa. – *Bé, demà matí, si el temps millora, ja cridarem a un vidrier!*, exclama el rei, i la reina li respon: – *No quedarà més remei!*. Amb això, entre tro i tro, es senten uns suaus cops a la porta de fusta de l'entrada al castell. – *toc!, toc!..* La reina es regira i demana al rei: – *I qui serà a aquestes hores, fent es mal temps que fa...?* El rei arrufa les espatlles i fa un ganyota, respon a la temorenca reina: – *Idò... no ho sé!*, – *Haurem d'obrir la porta per sortir del dubte!*.

Que me'n direu, és una joveneta ben plantada, d'una vintena d'anys, amb la roba esquinçada i tota xopa. La reina, en veure-la ha tengut un agradable pressentiment, – *Ai filleta, entra, entra, no et quedis a la porta!*, exclama. El rei ja ha anat a cercar tovalloles, mentre ha dit al mateix guàrdia reial, el que els ha ajudat, que calàs foc a l'escalfapanxes perquè aquella al·loteta pugui reviscolar. Ja aclarirem, després, d'on ha sortit.

S'asseuen els reis i la donzella vora el foc. També la reina ha fet una *tisana* – *Per veure si aviat el fred surt del teu cos!*, manifesta, mentre li serveix la bullidura dins una tassa. A mida que reacciona, l'al·lota, conta que anava amb un vaixell. Que venia d'un món molt llunyà. El mal temps els ha sorprès i ha caigut per la borda per mor d'un cop de mar. Nadant, nadant ha arribat a la costa. Les descàrregues lluminoses dels llamps li han permès veure la silueta del castell des de la platja. També ha comprovat que es veia un llum per una finestra, que després ha desaparegut, però que, així i tot, ha tengut temps d'orientar-se i arribar a les portes.

El rei i la reina es presenten. L'ambient es relaxa. La reina proposa a l'al·lota anar a una de les habitacions perquè pugui passar la nit i – *Demà matí, serà un nou dia!*, li manifesta. Així ho fan. El mal temps encara perdura, la pluja i els llamps i trons sonen ara i adesiara. La reina acompanya a la nou vinguda a l'habitació. Entren, encenen el ble d'un llum d'oli que hi ha vora el llit i una espelma de damunt una taula. L'habitació s'il·lumina. La reina treu d'un armari roba eixuta perquè es canviï. Sembla que aquella roba estava predestinada, era de la seva talla. – *Recorda d'apagar l'espelma pel perill de foc!*, – *Si vols deixar la llumeta encesa, ho pots fer!*, – *Ja es suficient el renou que hi ha defora!*, li comenta la reina seguit seguit i gaire bé sense alenar. – *Sí Majestat, així ho faré!*, li respon l'al·lota.

El llit té set matalassos i set edredons. La reina ha manat que es posés un pèsol entre el primer i segon matalàs de la part baixa. Té el pressentiment de que aquella és l'al·lota que cerquen per a casar-se amb el seu fill, el príncep. Encara que ha tengut molt males experiències amb aquest tema. Moltes són, ferm, les al·lotes que s'han presentat al castell per desposar-se amb el príncep i cap ni una ha detectat el regruix del pèsol. Només aquelles al·lotes que notaran el pèsol davall els sis tous i esponjosos matalassos, amb les corresponents vànoves, són realment aptes pel seu fill. Demostren que són de sang reial.

Devers les quatre de la matinada, la tempesta demanca i deixa de ploure. Només la mar encara és un poc embravida. Tres hores més tard, surt el sol. El rei i la reina fa una estona que s'han aixecat. El rei té molt de mal de cap, no ha pogut dormir de tanta tabarra que li ha donat la reina sobre el tema del siuró i la sang reial de la joveneta. La reina, tot al contrari, està desfeta, apurada, desitja saber com ha passat la nit aquella al·lota. Sortim de dubtes. L'al·lota es presenta al saló de l'escalfapanxes, que és on són els reis, amb unes ulleres que li arriben a les galtes i, a més, cansada i fatigada. – *Que ha passat res de nou?*, demana la reina a la nou vinguda. – *No, res de nou, no!*, respon l'al·lota, – *però hi havia un regruix al matalàs que no em deixava descansar!*, afegeix. Té tota l'esquena plena de copblaus. – *Vet aquí, és de sang reial!*, pensa la reina. No hi ha dubta aquella prova demostra, que si l'al·lota ho desitja, serà l'esposa idònia pel seu fill el príncep. La reina ben contenta per haver trobat, per casualitat i d'una nit de llamps i trons i altres ensurts, la futura princesa del regne.

Què hem de valorar d'aquesta contarella? Idò que al final aquesta al·lota elegida per a princesa i futura reina, ha demostrat ser abastament valenta per a saber-se sobreposar al naufragi, a la tempesta i arribar al castell amb sol·licitud d'auxili; també amb la suficient sang "reial" per haver trobat el regruix del pèsol, propi de la gent que té la pell tendra, fina i suau; i, per acabar, molt educada, perquè no s'ha queixat fins que la reina li ha demanat que era el que li havia passat. Tal vegada, aquesta és la moralitat que es desprèn d'aquesta adaptació del conte Prinsessen paa AErten de l'escriptor danès Hans Christian Andersen, i d'una Rondalla Mallorquina d'en Jordi des Recó., i que ara mateix hem adaptat aquí a *Montaura*.

Ha quedat ben palès que una petita cosa, com és un pèsol, ens pot desbaratar el que tothom dona per possible, impossible o per fet. El regruix és la prova.

El pèsol o *Pisum sativum*, és una planta herbàcia de la família de les lleguminoses *Fabaceae*, trepadora, pròpia de la conca mediterrània, encara que actualment està molt extensa per a tot el món. Es cultiva per a les seves llavors, siguin verdes o siguin seques.

A les Illes Balears tenim cinc formes d'anomenar aquesta llegum: *pèsol*, *xitxero*, *fesol*, *estiragassó* i *pitxo*. La paraula *pèsol* (també acceptada en el diccionari de la RAE com a *pésol*), prové del llatí vulgar *pisulum* que és un disminutiu de *pisum*. La forma disminutiva *pisulum* es començà a emprar per a diferenciar la varietat petita i tendra (apta pel consum humà) de la grossa i silvestre (emprada tradicionalment com a farratge pels animals). L'evolució romànica d'aquesta rel *pisum* permeté paraules similars a altres idiomes com *pois* a França i *pisello* a Itàlia. La paraula *xitxero* prové del mossàrab *cicar-o*. La paraula *fesol*, prové del llatí *phaseolus* que originalment designava un tipus d'embarcació petita i allargada. S'acceptà fesol per la similitud visual entre la forma corba de la barqueta o canoa i la beina d'aquesta llegum. No coneixem l'origen de les paraules *estiragassó* i *pitxo*.

S'han trobat restes fossilitzades de pèsols a llocs del Pròxim Orient datades de 10.000 anys d'antiguitat. Es sabut que els pèsols foren coneguts després del *blat* i l'*ordi* i al mateix temps que les *llenties* i les *faves*. Per tant es suposa que ja es cultivava devers el 7.800 aC. En el 2.000 aC. estava estès el seu cultiu a Europa i l'est de la Índia. Els grecs i romans cultivaren el pèsol, Teofrast fa una cita a la seva història de les plantes *De historia plantarum* en el segle III aC.; després Columela (*De re rústica*) i Plini el Vell a la seva *Historia Natural* escrita l'any 77 dC. Columela manifesta a la seva obra que el pèsol es sembrava, com altres lleguminoses, a l'equinocci d'hivern, "*a terra esponjada i lleugera*".

Els nutrients beneficiosos per a la salut que aporten el pèsols són molts i molt variats. Són un aliment amb gran aportació de fibra, per tant ajuda a regular les funcions intestinals i combatre l'estrenyiment. Tenen una gran quantitat de vitamines: vitamina A, algunes del grup B i vitamina K, necessàries pel metabolisme de les cèl·lules sanguínies. Aporta minerals com el fòsfor, calci, magnesi o potassi, essencial per el bon funcionament nerviós. També disposa d'àcid fòlic i té riquesa en proteïna. Una ració de 150 gr. de pèsols té tanta proteïna com un ou sencer. *Té contraindicacions?* Encara que disposa de vitamina K, aquelles persones medicades amb fàrmacs anticoagulants han de controlar el seu consum per possibles interaccions nutrient-fàrmac, perquè tenen efectes contraris. *Inflen?* El consum excessiu podria resultar contraindicat per a les persones pel seu alt contingut de fibra, i, al igual que altres llegums, podria ocasionar malestar estomacal i flatulències o gasos per mor del seu alt contingut en sucres complexos. Per acabar, aporten una quantitat moderada de proteïna, si bé no tenen tant proteïna com altres llegums seques. Per acabar indicar, que alguns estudis indiquen que un consum diari excessiu de pèsols, per persones determinades, podria contribuir a un augment de l'àcid úric, si bé tot això és molt lluny del que pot produir la carn o les vísceres en aquest tema dins el cos humà.

Cuina sana

Ensalada d'estiu o ensaladilla russa.

Una ensalada ben nutritiva i refrescant.

Preparació: 45 minuts

Cocció: 30 minuts

Comensals: 4

Ingredients:

400/500 gr. de patates

100/150 gr. de pastanaga

150/200 gr. de pèsols

1 pebre vermells o també un pebre vermell torrat

1 pebre verd o també un pebre verd torrat

Oli

Maionesa

Sal

Elaboració:

1. Pelar les patates
2. Treure les llavors dels pebres i tallar-los en tiretes. Si són torrats tallar-los directament en tiretes.
3. Palar les pastanagues o pastanagons
4. Posar una olla al foc per a bullir amb aquest ordre: els pastanegons sencers (5 minuts) a continuació les patates senceres (10/12 minuts) i per acabar els pèsols (5/8 minuts). Total 20/25 minuts.
5. Dins una pella es fregeixen els pebres, a poc foc i amb una tapadora, entre 10 i 12 minuts. Si són torrats prèviament no és necessari perquè ja són cuits.
6. Una vegada tot està cuit, tallau en daus el pastanegó i les patates de la grossària que més vós agradi.
7. Mesclar tot amb el pèsols dins un bol. Salar al gust. Posar la maionesa i mesclar
8. Finalment disposar per damunt les tiretes del pebre.
9. Servir procurant que cada comensal tregui tots els ingredients dins el plat. Si és necessari es suplementa la salsa maionesa en el plat de cada comensal.

Bon profit!!!

IMATGES D'AHIR

El mes de març de l'any 1948, una reproducció en cartró-pedra de la Mare de Déu de Lluç, recorregué totes les viles i llogarets de Mallorca. La parròquia de Mancor la rebé de la de Selva. L'entrega s'efectuà dins el torrent de Massanella vora la Mina de ca Na Mirall (llavors encara no hi havia pont).

En el moment de l'entrega, un nombrós grup de caçadors de Mancor dispararen amb llurs escopetes nombroses salves en honor a la Verge. Portada a l'Església, se li tributaren cultes durant tota una setmana.

L'Ajuntament acordà nomenar-la Alcaldessa Honorària i el batle Don Esteve Bibiloni li entregà la vara del càrrec.

El Amparo Mancorense era una Associació Mutualista que fou inscrita al registre del Govern civil, dia 30 de juny de 1903 i pretenia augmentar la cultura dels seus socis, per una part i també ajudar als socis amb una gratificació en cas de malaltia. Per afavorir la instrucció musical dels socis l'Associació va crear una banda musical que duia el nom de l'Associació *Amparo Mancorense*.

Va ser la societat recreativa més popular de Mancor, en part perquè era apolítica, cosa que no passava en les altres dues: *Círculo Católico de Obreros*, inscrita al registre del Govern Civil el dia 19 d'agost de 1907, i *La Esperanza del Obrero*. Inscrita en el Govern Civil el 4 de juliol de 1931

La fotografia reproduïda correspon a la processó per portar la Mare de Déu de Lluç fins el terme d'Inca per entregar-la a la parròquia de Santa Maria la Major. La banda de música del *Amparo Moncorense* donà solemnitat a la processó, els membres de la qual veim fotografiats d'esquerra a dreta: Bartomeu Martí pollet, Llorenç Martorell des *Clos d'en Gall*, Macià Colom. Joan Martorell des *Clos d'en Gall* i Sion Morro *prim*.

Gabriel Fiol i Mateu